

T
894.811.7
HAS

அருள்வாக்கி

By

அல்ஹாஜ் எம். எம். ஏ. ஹஸன்

Digitized by Noolaham Foundation.
Copyright © 2011. Available at www.noolaham.org

ARULWARRKI

89.11.1797
Res. Coll

அருள்வாக்கி

A. HASSAN

அஸ்ஹாஜ் எஸ். எம். ஏ. ஹஸன்

295027

295027

வெளியீடு

இலங்கை இஸ்லாமிய எழுத்தாளர் இயக்கம்

கண்டி

முதற் பதிப்பு ஜனவரி 1973.

இல. இஸ். எழு. இயக்க வெளியீடு : 2.

உரிமை : ஆசிரியருக்கே.

ARULWAAKKI

AN APPRECIATION OF THE LIFE AND THE LITERARY
WORKS OF THE POET ARULWAAKKI ABDUL CADER

by

AL-HAJ S. M. A. HASSAN

Price Rs. 2-50

அக்குறணை அச்சகம்
மாத்தளை ரோட் — அக்குறணை

ச ம ர் ப் ப ண ம்

இறையருட் செல்வராய் இலங்கிய ஆலிம்,
மறைகுற ஆந்தனை மனங்கொளும் ஹாபிஸ்,
உடுநுவ றைப்பழம் பள்ளிவா சலிலே
வடுவற அடங்கிய வான்புக ழாளர்,
அப்துல் அஸீஸ், என தப்பா அளித்தனர்
இப்போ திருக்கும் என்னைநா னுக்கிய
பெனிதெனி- மீவத்து றைப்பிறந் துயர்ந்த
என்னருந் தந்தை சேகு முஹம்மத்
எனுந்தகை யாளரை; மனமுவந் தவர்களுக்
கிந்தநன் னூலையென் சிந்தைக னிந்து
அர்ப்பணித் தமைகிறேண்: ஆமீன்!
அல்லாஹ் அவர்பிழை பொறுத்தருள் பொழிகவே.

முன்னுரை

சித்தியோதயப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
அல்ஹாஜ் ம. மு. உவைஸ் அவர்கள்

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரிசையில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட இலக்கியங்களைப் படைத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை அணிசெய்துள்ள பெருமை அருள்வாக்கி அப்துல் காதிருப் புலவருக்கு உரியதாகும். நினைத்தவுடன், அணியழகும் சொற்றிறனுங்கொண்டு பண்ணிசைத்து இயற்கவிஞராய் விளங்கிய அப்துல் காதிர் இலக்கியங்களைச் சுவைப்பதன் மூலமாகவே அன்றாது சிறப்பாற்றலை ஊகிக்க முடியும். அவரது வாழ்க்கை நூல், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுதப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

கவிஞர்களது வரலாறு சமுதாயத்தினதும், நாட்டினதும் வரலாறுகக் கணிக்கப்படுகின்றது. “கவிஞர்களது வரலாறு காலத்தின் வரலாறும்” என்பர். இந்த உண்மையை உணர்ந்து நமது புலவர்களதும், அறிஞர்களினதும் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களை எழுதிவைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இன்றைய சமுதாயம் நன்கு உணர்ந்துள்ளது.

ஆசிரியர் அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஏ. ஹஸன் அவர்கள் பத்துத் தலைப்புக்களில், அருள்வாக்கியின் வாழ்க்கை விவரங்களையும் இலக்கியப் பணிகளையும், பல செய்யுட்களின் ஆதாரத்துடன் கூறி, அவரது இஸ்லாமிய ஞானம், இலக்கியப் புலமை போன்றவற்றையும் விளக்கியுள்ளார்.

“இலக்கிய இன்பம்” என்ற பகுதியில் அருள்வாக்கியின் நூல்கள் சில அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன. அந்நூல்களின் கவிதைச் சிறப்புக்களையும் அலங்கார வண்ண அமைப்புக்களையும் வாசக அன்பர்கள் களைத்து இன்புறத்தக்க வகையில் எழுதியுள்ளார் ஆசிரியர்.

நூல் சிறிதாயினும் அதற்கான தகவல்களைத் தேடிப் பெறுவதில் ஆசிரியர் எடுத்துள்ள முயற்சி போற்றத் தக்கதாய் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

22-1-1973
ஹேனமுல்லை,
பாணந்துறை.

ம. மு. உவைஸ்,

அணிந்துரை

—000—

அருள்வாக்கி வாழ்ந்த மண்ணிலே அவருக்கு 1965 ஆம் ஆண்டிற் பெருவிழாவொன்று எடுக்கப்பட்டது. அதன் பின்னரே நம்மிற் பலர் அப்புலவரைப்பற்றி எண்ணவும், ஓரளவு விரிவாக அறியவும் தலைப்பட்டோம். ஆயினும், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எமது பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு அருள்வாக்கியின் செய்யுட்களை அறிமுகப்படுத்த முயன்றபோது அது சீரமசாத்தியமான காரியமாகவே தோன்றியது. அருள்வாக்கியின் முறையான வரலாற்றை மட்டுமன்றி அவர் ஆக்கியளித்த பல இலக்கியங்களையுங்கூடப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதிருந்தது.

அருள்வாக்கி பிறந்து ஒரு நூற்றாண்டு ஆகிய பின்னர், அவர் மறைந்து கிட்டத்தட்ட அரை நூற்றாண்டு ஆகியபின்னர் அவருக்கு விழா எடுக்கப்படும் வரை அவரைப் பலரும் மறந்தே இருந்தனர் எனலாம். அருள்வாக்கியை மக்களுக்கெல்லாம் நினைவுபடுத்திக் கொண்டு போப்பிட்டியாக் கிராமத்தில் அந்தப் புலவர்மலை விளங்குகின்றது. அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலை இன்று வித்துவ தீப மகா வித்தியாலயமாக வளர்ந்துள்ளது. அவர் படைத்த பல இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தும் இவங்கைவாழ் இஸ்லாமியத் தமிழரிடையில் ஒரு மத்தியதர வர்க்கம் தலைதூக்கும் வரைக்கும், அவர்கள் தேசிய கலாசார விழிப்புணர்ச்சி பெற்றுப் பாரம்பரியத் தன்னுணர்வோடு தமது கலாசார மரபின் தூடங்களைத் தேடும் வரை அருள்வாக்கி மறக்கப்பட்டே இருந்தார்.

சமீப காலத்தில் ஏற்பட்டு வரும் விழிப்புணர்ச்சியின் விளைவாக அருள்வாக்கியின் ஆக்கங்கள்பாற்கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அவரைப்பற்றிய செம்மையான வரலாறு இல்லையே என்ற பெருங்குறையினை இந்நூல் பெருமளவிலே தீர்த்து வைக்கிறது.

அருள்வாக்கியின்பால் எமது கவனத்தைத் திருப்பும் வகையிலே அவருக்கு விழிப்பெடுப்பதில் முன்னின்றுழைத்த அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஏ. ஹஸன் அவர்களே புலவரைப்பற்றிய இந்நூலையும் ஆக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. அல்ஹாஜ் ஹஸன் அவர்கள் அருள்வாக்கியின்பால் மிகுந்த ஆர்வமும் ஈடுபாடும் உடையவர் என்பதற்கும், விபரங்களைப் பொறுமையோடு முயன்று சேகரிப்பவர் என்பதற்கும், தமிழைச் சரளமாக எழுதும் திறனுடையவர் என்பதற்கும் இந்நூல் சான்றாக விளங்குகின்றது. அருள்வாக்கியின் வரலாற்றை அறிவதற்குமட்டுமன்றி அவரது இலக்கிய ஆக்கங்களில் ஈடுபாடு ஏற்படவும் இந்நூல் துணை செய்கிறது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதித் தமிழிலக்கியங்கள் பெரும்பாலானவற்றைப் போலவே அருள்வாக்கியின் பிரபந்தங்கள் சமயச்சார்பானவை. வித்துவத்திறன் விதந்து போற்றப்பட்ட அக்காலத்திலே அருள்வாக்கி, அஷ்டாவதாணி, வித்துவதீபம், வெண்பாப்புலி, கல்விக்கடல் எனப்பல பாராட்டுப் பட்டங்களைப் பெற்ற அருள்வாக்கியின் செய்யுட்கள் அவரது யாப்பிலக்கண, அணியிலக்கணப் புலமைத் திறனைக் காட்டி நிற்கின்றன. எனினும், அவரது சமகாலப் புலவர் பலரோடு ஒப்புநோக்குமிடத்து அருள்வாக்கியினது

நடை ஓரளவு எளிமையானதென்பது தெரியவரும். இஸ்லாமியத் தமிழரிடை வழங்கும் அறபுச் சொற்களும் இஸ்லாமியக் கருத்துக்களும் கலந்தமைந்த அவரது தமிழ் நடை இஸ்லாமியத் தமிழரைப் பொறுத்தவரை மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தென்றே தோன்றுகிறது.

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில், சிறப்பாக ஈழத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் அருள்வாக்கிக்குத் தலையாய ஓர் இடம் உண்டு. அதுபோலவே அப்புலவரின் வரலாற்றையும் பணிகளையும் அறிய உதவும் இந்நூலுக்கு ஓர் இடமுண்டு. புலவரைப்பற்றி மேலும் விரிவான ஆய்வுகள் நிகழவும், இன்னும் பல உண்மைகள் துலங்கவும், அவரது ஆக்கங்கள் விரிவாகவும் ஆழமாகவும் நோக்கி விமர்சிக்கப்படவும் இந்நூல் தூண்டுகோலாயமையும்.

அருள்வாக்கி பிறந்ததும் அவர் மாங்ந்த பின்னர் 'அவருடற் பூந்துகள் ஆர்ந்ததும்' எமது நாட்டு மண்ணிலே என்று அல்ஹாஜ் ஹஸன் கூறுகிறார். அந்த நினைவு எமக்குப் பெருமை தருகிறது. எனவே, அப்பெருமைக்கேற்ற வகையிலே அவரது நினைவையும் ஆக்கங்களையும் பாதுகாக்கவும் பரப்பவும் முயலவேண்டும். இந்தக் காலகட்டத்தில் மிக அத்தியாவசியமான, அர்த்தமுள்ள ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்ட ஆசிரியர் அல்ஹாஜ் ஹஸன் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும்.

விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்
பேராதனை.

சி. தில்லைநாதன்
23-1-73

என்னுரை

—x—

அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால் ஆரம்பம் செய்கின்றேன்:

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவர் பற்றிய பேச்சுக்கள் சிலவற்றை இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பினேன். பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதினேன். இப்பொழுது அவற்றைத் திருத்தி, மேலும் சில விளக்கங்களுடன் நூலுருவில் தருகின்றேன்.

இத்தகைய பேரறிஞர்களது வாழ்க்கை வரலாறுகள் எழுதப்படாமை பெருங் குறையாகக் கருதப்படுகிறது. அதனால் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவரின் வாழ்க்கையையும் இலக்கியப்பணியையும் இயன்றவரை சரியான தகவல்களைக் கையாண்டு சுருக்கமாக விளக்கி இந்நூலை எழுதியுள்ளேன்.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தை வளம் பெறச் செய்துள்ள புலவரது ஆக்கங்களைப் பாதுகாத்துப் பயனடையச் செய்வதில், ரசிகர்கள் பலர் ஆர்வங்காட்டி வருகின்றனர். அத்தகைய ஆர்வத்தையுங் கருத்திற்கொண்டே இந்நூலை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன். இஸ்லாத்தை உயிராகவும், தமிழை உடலாகவும் கொண்டு அன்னார்படைத்துள்ள இலக்கியக்கருவூலங்களைக் காலத்தால் அழிவுருது பாதுகாக்க வேண்டியது இன்றையத் தமிழ் பேசும் சமுதாயத்தினது கடமையாகும்.

1965 ஆம் ஆண்டு புலவர் மலையிலிருக்கும் வித்துவதீப மகா வித்தியாலயத்தில் ஓராண்டுகாலம் அதிபராகக் கடமைபாற்றினேன். அப்பொழுது தான் புலவரது வாழ்க்கை விவரங்களை என்னால் அறிய முடிந்தது. அங்கிருந்தே பல விவரங்களைச் சேகரித்தேன். ஊர் மக்களும் பல தகவல்களையும் குறிப்புகளையும் தந்துதவினர். அதன் பயனாகவே புலவரது நூற்றாண்டு விழாவும் கொண்டாடப்பட்டது.

இந்நூலைப் புத்தமாக வெளியிடுவதற்குத் தூண்டுகோளாகவும் பக்கபலமாகவும் இருந்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய கவிஞர் எம். ஸி. எம். ஸுபைர் அவர்களுக்கு, என்றும் கடமைப்பாடுடையேன். இதனை வெளியிடுவதற்கு முன்வந்த இலங்கை இஸ்லாமிய எழுத்தாளர் இயக்கத்துக்கு மனமார்ந்த நன்றி பகர்கின்றேன்.

நூலுக்கு முகவுரை வழங்கிய அஹ்ஜாஜ் எம். எம். உபைஸ் அவர்களுக்கும் அணிந்துரை எழுதிய திரு. சி. தில்லைநாதன் அவர்களுக்கும் உள்ளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

புலவரைப்பற்றிய தகவல்கள் பலவற்றைத் தந்துதவியவர்களுள் ஜனாப் டி. என். அல்லாப் பிச்சை அவர்களது ஒத்துழைப்பு மிக முக்கியமானதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் அமைந்தது. அத்துடன் தெல்தோட்டையைச் சேர்ந்த, ஜனாப்களான பி. எஸ். அப்துல் மஜீது, சி. எம். ஏ. அஸ்ஸி, இ. லெ. கெசியர் லெப்பை (மர்ஹூம்) ஆசிரியர், ஐ. ஏ.

வஹாப் ஆகியோருக்கும், கொழும்பு ஜனாப் எஸ். எம். சுமால்தீன், ஜனாப் நயீம் அஷ்ரப் மஹ்தூமி, திகாரி பூஹம்மது காசிம் ஆலிம் (மர்ஹூம்) பாணந்துரை எஸ். எம். ஜெமீல் ஆலிம் ஆகியோருக்கும் எனது இதயங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகும்.

புலவரைப் பற்றிய மேலும் பல தகவல்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன, இந்நூலில் விடுபட்டனவும் இருக்கலாம். அவற்றை அடுத்த பதிப்புக்களில் சேர்த்துக் கொள்வேன்.

இந்நூலின் அட்டைப்படத்தைப் பன்னிரண்டு வயதான ஒரு மாணவி வரைந்தார். அனோமா பெரேரா (Anoma Perera) என்ற அந்த மாணவியின் சிறப்பாற்றலை அறிமுகஞ் செய்து வைத்து, எனது நல்வாழ்த்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்நூலைச் சிறப்பாக உருவாக்கித் தந்த அக்குறையை அச்சக உரிமையாளருக்கும், ஊழியருக்கும் எனது மனங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எஸ். எம். ஏ. ஹஸன்

27-1-1973

ஆசிரிய கலாசாலை இல்லம்,
பேராதனை.

பதிப்புரை

—:—

இலங்கையில் இஸ்லாமிய சமூகத்தின் கல்வி, கலை, இலக்கியம், கலாசாரம் போன்றவற்றின் எழுச்சிக்காகப் பணியாற்றுவது இலங்கை இஸ்லாமிய எழுத்தாளர் இயக்கத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் பணியில், கடந்த இரண்டரை வருட காலமாக, இவ்வியக்கம் குறிப்பிடத்தக்க, பல முயற்சிகளை வெற்றியோடு செய்து முடித்திருக்கிறது.

நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் ஈழத்துப் பிரபல முஸ்லிம் கவிஞர் அப்துல் காதிர் வெப்பையவர்களின் “முறைபீடும் தேற்றமும்” என்ற நூலை முதல் வெளியிட்டிருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து; ஈழத்துப் புலவர்களுக்கு முன்னோடியாகப் புகழ்பெற்று விளங்கிய அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் அவர்கள் பற்றிய வரலாற்று நூலை மகிழ்வுடன் வெளியிடுகிறது.

நமது இயக்கத்தின் உப தலைவரும், பேராதனை ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை விரிவுரையாளருமான அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஏ. ஹஸன் அவர்கள் இந்நூலை எழுதியுள்ளார். அருள்வாக்கி என்ற இந்நூல், இவரது அச்சேறிய, முதல் நூலாகும். இவரது கண்டி வரலாறு பற்றிய நூலொன்றும், இலங்கை முஸ்லிம்களின் எழுச்சிக்காகத் தன்னையே அர்ப்பணித்துள்ள ஒரு முஸ்லிம் தலைவரின் வாழ்க்கைச் சரிதம் பற்றிய நூலொன்றும் அச்சேற ஆயத்தமாகவுள்ளன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தன்னடக்கத்தோடு தகுந்த பணியாற்றும் அல்ஹாஜ் ஹஸன் அவர்களின் அருள்வாக்கி என்ற இந்நூலை வெளியிடுவதில் நமது இயக்கம் பெருமைப்படுகிறது. அவரைப் பாராட்டி, நன்றி நவில்கிறது. அவரது ஆக்கங்களை ஆதரித்து ஊக்கமளிக்குமாறு அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கிறது.

5-1-73

கண்டி.

இல. இஸ். எழு. இயக்கத்தினர்;

உள்ளே.....

பக்கம்

1. புலவர் மலை	13
2. அருட் காட்சி	20
3. யார் இந்தச் சிறுக்கன்	23
4. சங்கப் புலவர்	27
5. தமிழ்ப்பணி	33
6. வித்துவ தீபம்	41
7. தீபசித்தி	47
8. புலவர் காலத்து இலக்கியப் பண்பு	50
9. இலக்கிய இன்பம்	57
10. புலவரின் குடும்பம்	77

புலவர் மலை

நாற்புறமும் மலைகளாற் சூழப்பட்டு, இயற்கையின் இன்னொழிற் தோற்றத்துடன் காட்சியளிக்கும் தெல்தோட்டை நகருக்கு அருகாமையில் போப்பிட்டிய என்னும் கிராமம் இருக்கிறது. எப்பொழுதும் அமைதி தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கும் அந்தக் கிராமத்தின் மத்தியிலே என்சல் கொல்லை என்னும் சிற்றூர் அமைந்துள்ளது. கிராமத்தையும் சிற்றூரையும் இணைப்பது போன்று அழகிய மலைத்தொடரொன்று காட்சி தருகின்றது. அந்த மலைக்குப் புலவர் மலை என்று பெயர். இன்றும், அதனை, மக்கள் அப்பெயர் கொண்டே அழைக்கின்றனர். புகழ்பூத்த புலவர் ஒருவரின் ஞாபகார்த்தமாகவே அப்பெயர் வழங்கப்படுகிறது. நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அந்த மலையடிவாரத்திலே பிறந்து, ஈழத்திலும், தமிழகத்திலும் புகழ் பரவிய அப்பெரியாரை அவ்வூர் மக்கள் மறந்துவிட வில்லை.

அந்த மலையிலிருந்து நாலா பக்கமும் நோக்கினால் சூழவுள்ள மலைகள் தென்படுகின்றன. வானளாவ உயர்ந்து பச்சைப்பசேலெனக் காட்சியளிக்கும் அம்மலைகளினூடே ஊற்றெடுத்துப் பாய்கின்ற வெள்ளி மயமான நீரோடைகளும், அவற்றினூடே படிக்கட்டுகள் போன்று திட்டுத் திட்டாக காட்சி

தருகின்ற வயல் வெளிகளும் கண்ணுக் கெட்டாத தூரத்துக்குத் தென்படுகின்ற தேயிலைத் தோட்டங்களும், ஊர்மனைகளும் பார்ப்போர் உள்ளத்தைப் பரவசமூட்டும் தன்மையில் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய ரம்மியமான காட்சிகளைப் பார்த்துப் பரவசமெய்தும் பாவலனைப் போன்றே புலவர் மலையும் கம்பீரமாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

புலவரின் அன்னையான ஹவ்வா உம்மாவினால் இப்புலவர்மலைத் தோட்டம் 1900ஆம் ஆண்டு புலவருக்கு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வயில் கண்டிக் காணிப் பதிவகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. வழக்கறிஞர் இம்மானுவேல் லோசன் சீபல் என்பவரால் 23-3-1900ம் ஆண்டு எழுதப்பட்டு 3646ம் உறுதிப்பத்திரம் 62/377ஆம் இலக்கப்பதிவேட்டில், அத்துல் காதிறுப் புலவருக்கு ஹவ்வா உம்மா அன்பளிப்புச் செய்த விபரம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே புலவருக்குச் சொந்தமாயிருந்த இம்மலை, புலவர் மலை எனப் போற்றப்படுவதில் ஆச்சரியமில்லை.

கிழக்கே ஹங்குராங்கெத்தை தாழ்ந்த மேட்டு நிலமும், மேற்கே குளிராட்டி குத்துமலைச் சரிவும், வடக்கே கலஹா மேட்டு நிலமும், தெற்கே ஹேவாஹெட்டை உயர்மலைத் தொடர்களும் அரண் செய்த வண்ணமாகப் புலவர் மலை காட்சி தருகின்றது.

பொலியுமிழம் மலைகளின் பூங்குழல்மேற்
 பூழடித்தாற் போலழகிற் கூட்டம் மொய்க்கும்
 ஓலியுமிழும் அருவிமகள் உவகை பொங்க
 ஓடிவந்து ஊட்டவயல் நிலம்செழிக்கும்
 கலையவிழும் காட்சிபல நல்கு மூராம்
 கவின்பெறுதெல் தொட்டைதருங் கவிஞர் ஏறும்
 நீலையரும் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்
 நிகழ்த்துகவி புலவர்மலைப் புதையலன்றோ.

இவ்வாறு புலவர் மலையின் புகழைப் பாடு
 கிறார் கவிஞர் "ரோஷன்." இயற்கை யெழில் தவ
 ழும் மலைகள்; அவற்றிற் பிறந்து ஆனந்தம் பொங்க
 ஓடும் அருவிகள்; அந்த அருவிகள் அருந்தும்படி
 நீரூட்ட அழகாய்ச் செழிக்கும் நெல் வயல்கள்.
 எத்தனை ரம்மியமான காட்சி. இந்தக் காட்சி
 யைக் கண்டு இதயம் பூரித்த கவிஞர் இறும்பூதெய்
 திப் பாடுகிறார். அந்தப் பாடல்கள் சாதாரண
 மானவையா? புலவர் மலை தந்த புதையலாகவல்
 லவா விளங்குகின்றன. புலவர் மலையின் பெருமை
 யைத் தான் என்னென்பது!

மலையடிவாரத்திலே புலவர் பெருமானால்
 ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு பாடசாலை. இன்று மகா
 வித்தியாலயமாக இயங்குகின்றது. புலவரின்
 ஞாபகார்த்தமாக "வித்துவதீப" மகா வித்தியால
 யம் என்று அது அழைக்கப்படுகின்றது. இதற்கு
 அண்மையில் தான் புலவரின் அன்னை தந்தையர்
 வாழ்ந்து வந்தனர். தந்தை ஆ. பி. அல்லா பிச்
 சைக்கும். தாயார் ஹவ்வா உம்மாவுக்கும் அருந்
 தவப் புதல்வராக அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்
 புலவர் 1866ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 30ஆம்
 தேதி பிறந்தார்.

இக்காலத்திலே இலங்கையில் கோப்பிச் செய்கை மிக மும்முரமாக நடைபெற்று வந்தது. திருநெல்வேலி ஜில்லா திருப்புத்தூரைச் சேர்ந்த ஆ. பி. அல்லா பிச்சை, தெல்தோட்டை, போப்பிட்டியாவில் குடியேறிப் பல கோப்பித் தோட்டங்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை நிர்வகித்தும் வந்தார்.

கண்டி இராசதானியின் போது, கண்டிமாநகரில் செந்தமிழும், சிங்களமும் சிறந்து விளங்கின. கண்டி அரசவையில் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் பலர் இராசகாரியம் செய்து வந்தனர். கடைசிக் கண்டி அரசரும் அவருக்கு முன் ஆட்சியிலிருந்த அரசர்களும் தமிழை மிக நேசித்தனர். இப்பொழுது கண்டிக்கு அழகு தந்து கொண்டிருக்கும் வாவி ஒரு காலத்தில் வயல் நிலமாக இருந்தது. அந்த நிலத்தை வாவி யாக மாற்றினால் நகருக்கு எழில் ஊட்டுவதாக இருக்கும் என்று அரசவை வைத்தியர் மாமு நெய்னாரிடம் அரசன் தெரிவித்தான். மாமு நெய்னாரும் பல ஆட்களைக்கொண்டு வயலாக இருந்த இடத்தை வாவி யாக மாற்றியமைத்தார். மாமு நெய்னாரின் இச்சேவையைப் பாராட்டி 'வெத முகாந்திரம்' என்ற பட்டத்தை அரசன் வழங்கினான். சன்மானமாக மாமு நெய்னாருக்கு "பட்டியல்காமம்" என்னும் பகுதியையும் பரிசாக வழங்கினான். மாமு நெய்னார் தம் குடும்பத்தினருடனும், பரிவாரங்களுடனும் பட்டியல்காமத்தில் குடியேறினார். புலவர் மலையும் பட்டியல்காமத்தின் ஒரு பகுதியாகும். புலவரின் தாயாரான ஹவ்வா உம்மா மாமு நெய்னாரின் வழிவந்த வராவார்.

அன்னை ஹவ்வா உம்மாவின் அரவணைப் பிலும். அமுதத் தாலாட்டிலும் தமிழமுதும் பாலமுதும் சேர்த்துண்டு வளர்ந்தார் அப்துல் காதிர். அவர் தமது, இளமைப் பருவத்திலே அன்னை தந்தையரின் அன்பின் சின்னமாய், ஆசையின் உறைவிடமாய், அனைத்துச் செல்வமுமாய்த் திசழ்தார். இறைஞானப் பேரொளியாயும் விளங்கினார். அருமறைக்கும், அன்புத் தமிழன்னைக்கும் பணி செய்து, வாழ்வாங்கு வாழ வைத்தனர் அன்னை தந்தையர்.

தனது இளமைப் பருவத்திலே உள்ளூர் மதுரசாவினும், தமிழ் வித்தியாலயத்திலும் குர்ஆனும், தமிழும் கற்றுத் தேறிய அப்துல் காதிர் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சன்னிகரற்றவராகத் திகழ்ந்தார். மகனின் கல்வி ஆர்வத்தை உணர்ந்த தந்தை, கண்டிப்பிலுள்ள குவீன்ஸ் அகாடமி இப்பொழுதுள்ள அர்ச். போல்ஸ் கல்லூரியில் சேர்த்தார். அக்கல்லூரியில் ஆங்கிலமும், தமிழும் கற்றுக்கொண்டிருந்த அப்துல் காதிருக்குத் தமிழ் மொழியிலே தணியாத ஒரு பற்று ஏற்படலாயிற்று. இதனால் கவிஞருக்குக் கன்னித் தமிழ் மீது தீராத காதல் கனிந்தது.

தமிழ்ப் பணிக்குத் தன்னைத் தூண்டியது மட்டுமல்லாது பல நூல்களை அச்சிடப் பொருளும் வழங்கி உதவினார் ஆருயிர் அன்னை ஹவ்வா உம்மா, தம் அன்னைக்காக அல்லாஹ்வின் அருள் வேண்டிப் பல பாடல்களைப் புனைந்து போற்றியுமுள்ளார் கவிஞர் அப்துல் காதிர். ஆருயிர் அன்னை ஹவ்வா

உம்மா அவர்களுக்குச் சுவர்க்கப் பதவியான பொன்னுலக வாழ்வை வழங்க வேண்டுமென, இறைவனிடம் 'துஆ' இறைஞ்சுமாறு, கருணைப் பெருங்கடலான முறியித்தீன் ஆண்டகையை வேண்டிப் பாடுகிறார் கவிஞர். அவரது பேரின்ப ரஞ்சித மாலையில் அப்பாடலைக் காணலாம்.

'இகபரமிரண்டிலும், வஞ்சக நெஞ்சற்றுத் தங்கனையே தஞ்சமெனக் கொண்ட அன்னை ஹவ்வா உம்மா அவர்களுக்குக் கருணை புரிந்தருள்க' எனக் கவிஞர் வேண்டும் பாடல் இதுவாகும்.

“தஞ்சறும் பாத தாமரையலது
தஞ்சம் வேறில்லை யெனப் போற்றி
இஞ்சொலால் வாழ்த்தி இகபரத்தினும்
இணையடி காண்பதற் கிறைஞ்சும்
வஞ்சக நெஞ்சற் றவ்வம்மாள் தனக்கு
வாழ்வு பொன்னாட்டினி லுறவே
கஞ்சமென் கரத்தேந் திறை முனமிரந்து
கருணை வைத்தாள் கதிக் கலமே”

இத்தகைய பாடல்களின் மூலம் அன்னை தந்தையர் இருவரும் இக்கவிஞர் கோமகனைப் பெற என்ன தவம் இயற்றினரோவென மக்களும், அறிஞரும் போற்றிப் புகழும் அளவுக்குப் பெரும் புகழெய்தியுள்ளனர் என்பது புலப்படும்.

புலவர் பிறந்து நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் (30-8-1965ல்) புலவர் மலை விழாக் கோலம் பூண்டது. அவரது நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி ஈழத்துக் கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்

கள் பலர் கூடினர். பாராட்டு விழாவும் கவிதையரங்கும் நடத்தினர். புலவரின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் பொருட்காட்சியும் நடந்தது. அங்கே புலவரால் எழுதப்பட்ட நூல்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், புலவர் பயன்படுத்திய பொருட்கள் கௌரவப் பதக்கங்கள், வாழ்த்துப் பத்திரங்கள் ஆகியனவும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. உற்றார், உறவினர், ஊர் மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து புலவரை சிறப்பித்தனர். புலவரின் பெயரால் புலவர் மலை என்றும் குன்றூப் புகழுடன் புகழ்பூத்துக் காட்சியளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அருட்காட்சி

—XXX—

அப்துல் காதிர், தனது பதினேராவது வயதிலே, ஒருநாள் சக மாணவர்களுடன், மலை நேரத்தில் உலாவப் புறப்பட்டார். கண்டிக்கருகாமையிலுள்ள குன்றுமலைப் பூங்காவுக்குச் சென்றார். பூங்காவின் இயற்கைக் காட்சிகளிலே உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்த வண்ணம் இருந்தார். திடீரென அதிசயச் சம்பவமொன்று நடைபெறலாயிற்று. அப்துல் காதிர், தன்னை மறந்த நிலையில் மயக்கங்கொண்டு இருப்பதைக்கண்ட ஏனைய மகணவர்கள் அச்சமேலீட்டால் அவரைச் சுற்றி வளைந்து கொண்டனர். சற்று நேரத்தில் மயக்கந் தெளிந்த அப்துல் காதிர் கவிதை பொழிய ஆரம்பித்தார். மயக்கந் தெளிந்தவுடன், என்றைக்குமே அனுபவித்தறியாத இன்பக் காட்சிகளைத் தான் கண்டு அனுபவித்ததாக அப்துல் காதிர் தனது சக மாணவர்களிடம் தெரிவித்தார். பண்ணிசைத்து வந்த அழகிய வாலேப் பெண்களின் காட்சியொன்றைக் கண்டதாகவும் தம்மைப் பாடச் செய்ய அந்த அருட்காட்சியே காரணமாக அமைந்ததாகவும் அப்துல் காதிர் பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியுள்ளார். இத்தகைய அருட்காட்சி பல இயற்கவிஞர்களை ஆட்கொண்டிருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது கற்பனையும் சிந்தனையும் ஒன்று திரட்டப்பட்ட புதுப்புதுக் கவிதைகளைப் படைக்கும் ஆர்வத்துடனும் கவிதா

உள்ளத்துடனும் கலையகத்துக்கு மீண்டார். அப்துல் காதிர் மயக்கமுற்ற சம்பவத்தை மாணவர்கள் ஆசிரியருக்கு எடுத்துரைத்தனர். ஆசிரியர்களும் அப்துல் காதிர் அண்மினர். விளக்கம் கேட்டனர்; மௌனமாய் இருந்த அப்துல் காதிர் சிந்தனையுடன் காணப்பட்டார். எனினும், மாணவர்களின் மூலமாக விஷயத்தைப் புரிந்துகொண்ட ஆசிரியர்கள், மேலும் கேள்விகள் கேட்காமல் இருந்தனர். அப்போது அந்தப் பக்கமாக வந்துகொண்டிருந்த எலிசபத் என்ற எழில் மாணவியைக் கண்டவுடனே பைந்தமிழ்க் கவிதையொன்றைப் பாடிக்காட்டினார். அன்று முல் அடுக்குமொழியும், அருட்கவிதைகளும் அவரது நாவிலிருந்து வெளிப்படலாயின; பாடநேரத்திலும் கவிதைகளை எழுதியவண்ணம் இருந்தார். கல்லூரி இலக்கிய மன்றங்களில் ஆசிரியரும் மாணவரும் வியக்கத்தக்க பல பாடல்களைப் பாடிக்காட்டினார். கவிதை மன்றங்களிலும், போட்டிகளிலும் கலந்து கொண்டார்.

அக்காலத்தில் முஸ்லிம்களது வீடுகளிலும் பள்ளிவாசல்களிலும் ரபீஉல் அவ்வல், ரபீஉல் ஆகிர் மாதங்களில் கந்தூரி வைபவங்கள் மிகச்சிறப்பாக நடைபெறுவதுண்டு. நடிகள் நரயகத்தின் பேரிலும், முஹியத்தின் ஆண்டகை, நாகூர் ஆண்டகை பேரிலும் புகழ்பாடும் மௌலாத் களரிகளில், 'பதம் பாடுதல்' என்ற நிகழ்ச்சியும் இடம்பெறுவதுண்டு. இன்பத் தமிழில் இஸ்லாமிய சரி அத்துக்குட்பட்ட பாடல்களைப் பல சந்தங்களில், தாளஒழுங்குகள் பிசகாமல் நினைத்தவுடன் பாடக்கூடிய பல பாவலர்கள் முஸ்லிம் கிராமங்கள்

தோறும் இருந்து வந்தனர். அவர்கள் அனுபவத்திலும் வயதிலும் முதிர்ந்தவர்களாகவே காணப்பட்டனர். மக்கள் அவர்களைப் “புலவரப்பா” என்றே அழைப்பதுண்டு. அத்தகைய நல்லியற்கவிஞர்களது ஆக்கங்களனைத்தும் ஏடறியா இலக்கியங்களாக இருந்தமையினால் பிற்காலத்தில் வழக்கொழிந்து விட்டன. ஒரு சில பாடல்களே அறபுத்தமிழிலே நிலைத்து நிற்கலாயின.

மலையகத்துப் பாவலர் மத்தியிலே, புதிய தொரு பாவலரை. இயற்கவிஞரை அப்துல் காதிரும்கேர்ந்து கொண்டார். புதிய கவிஞனின் மறுமலர்ச்சிப் போக்கும் உத்வேகமும் மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்து விட்டன. இதனால் முஸ்லீம் மக்களின் மத்தியிலே, இளங்கவிஞன் அப்துல் காதிருக்குத் தனிப்பட்ட செல்வாக்கும் ஏற்படலாயிற்று.

மலையகத்துத் தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியிலும் அப்துல் காதிர் மதிப்புப் பெற்று விளங்கினார். அவர்கள் மத்தியில் நடைபெற்ற கவிதைப் பொழிவுகளிலும், கலை விழாக்களிலும் பங்குபற்றினார். வெண்பா, கும்மி, நொண்டிச்சிந்துபோன்ற பாடல்களை மலையகச் சூழலைக் கருவாகக் கொண்டு பாடிக் காட்டினார். இவ்வாறு மலையகப் புலமையின் விடிவெள்ளியாகத் தோன்றிய இளங்கவிஞன் யாழ்ப்பாணத்திலும் கவிதை யரங்கொன்றில் கலந்துகொள்ள எண்ணினார். தனது பதினாறுவது வயதிலே யாழ்ப்பாணத்துக் கவிதை யரங்கொன்றிற் கலந்து கொண்டு ‘அருள்வாக்கி’ என்ற சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

யார் இந்தச் சிறுக்கன் ?

—000—

தமிழன்னைக்கு விழாவென்றால் ஊரெல்லாம் தமிழ் மணங் கமழும். அலங்கரிக்கப்பட்ட விழா மண்டபம், அதனைச் சென்றடையும் வீதிகள் தோறும் பந்தல்கள், கண்ணைக் கவரும் அலங்காரங்கள்; இவ்வாறு தமிழன்னையின் அரவணைப்பிலே வாழும் மக்களுக்கு, இன்பமும் பயனும் தந்து விளங்கியது அவ் விழா, இத்தகைய காட்சிகளின் மத்தியிலே மக்கள், விழா மண்டபத்தை முற்றுகையிட்ட வண்ணம் இருந்தனர். விழாவின் முக்கியமான நிகழ்ச்சிதான் கவிதையரங்கு. அந்த அரங்கிலே கலந்து கொள்வதற்காகப் பைந்தமிழ்க் காவலர்களும், செந்தமிழ்ப் பாவலர்களும் வந்திருந்தனர். கன்னித்தமிழ்க் காவலர்களைக் காண்பதில் தனியானதொரு மகிழ்ச்சி. அதிலும் தமிழகத்திலிருந்து வந்துள்ள வித்தூவ சிரோன்மணி, புகழ்பூத்த பெரியாரும் பாவலருமான "அம்பலவாணர்" என்ற கவிராயரும் அங்கு சமூகந் தந்துள்ளார். 'அம்பலம்' என்று செல்லமாக அழைக்கும் அவரது தலைமையில் தான் கவிதா அரங்கு நடைபெறப் போகிறது.

பாவலர்கள் ஒவ்வொருவராக வருகின்றனர். மேடையிலே ஆசனங்களில் அமர்கின்றனர். அவர்கள் மத்தியிலே ஓர் இளைஞன். வயது பதினாறு,

அந்த இளைஞனும் மேடைக்கே வந்து விட்டான். ஆச்சரியம் மேலிட்ட புலவர்கள், இளைஞன் தவறு தலாக வந்துவிட்டானோ என்று எண்ணிவிட்டனர். அதனால் வியப்புடன் நோக்கினர், அந்த இளைஞனோ சற்றுத் திமிர்கொண்டவன் போல் காணப்பட்டான். புலவர்களில் ஒருவர் ‘யார் இந்தச் சிறுக்கன்’ என்றே கேட்டு விட்டார், ‘யானும் கவி பாட வந்துள்ளேன்’ என்றான் அந்த இளைஞன். அப்படியா ‘வாரும் இரும்படியும்’ என்று குத்தலாகவே கூறிய வரவேற்பாளர், இளைஞன் அமர்வதற்கோர் ஆசனத்தையும் காண்பித்தார். இதனை விரும்பாத இளங்கவிஞர் ‘‘தூர இருந்து துருத்தியை ஊதும்’’ என்று துடுக்காகவே கூறி விட்டு எதிரே இருந்த ஆசனத்திலே அமர்ந்து கொண்டான்.

இளங்கவிஞரிடத்திலே புலவர்கள் பலரும் கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்தனர். யாவற்றிற்கும் பதில்கூறிக் கொண்டிருந்த இளைஞனை நோக்கிய ஒரு புலவர் ‘‘உமக்கு என்ன காணும் முடியும்’’ என்று கேட்டு விட்டார். அப்பொழுதுதான் இளங்கவிஞரின் வாயிலிருந்து சுவிரை வெள்ளம் பிரவாகித்து ஓடத் தொடங்கியது.

‘‘அட்டகிரி எட்டையும் பந்தாகவே உருட்டி
 அம்பலம் முன்னில் வைப்பேன்
 அதனை வான்மீதிலே பற்றியெறிவேன்
 வானத்தை வில்லாக வளைப்பேன்.
 அதில் மழை பொழியவும் வைப்பேன்
 எழு கடலைப் பாலனைக் கொண்டு
 விசி விளையாடச் செய்வேன்’’

இவ்வாறு வேறு சில கவிதைகளையும் பாடக் கேட்டனர் புலவர்கள். இவ்வளவுக்கு வல்லவனா இந்த மலையகச் சிறுக்கன் என்று ஆத்திராக்கன் கொண்டு பார்த்தனர் சிலர். இளங்கவிஞனின் பாடல்களை மேலெழுந்த வாய்பாகவே நோக்கி அதற்குப் பொருள் காணவும் முற்பட்டனர்.

“எட்டுத் திக்குகளையும் பந்தாகவே உருட்டி அவைத் தலைவரான அம்பலத்தின் முன்னால் வைப்பேன். பின் அவற்றை வானமீதில் வீசியெறிவேன். வானத்தை வில்லாக வளைத்து மழை பெய்ய வைப்பேன். ஏழு கடலையும் ஒரு பாலனைக்கொண்டு வீசினாயாடச் செய்வேன்” — இளங்கவிஞனின் பாடலுக்கு இந்தப் பொருளைத்தான் பலர் காண முற்பட்டனர் போலும் எனினும் பாடலைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்த அம்பலவாணர், அப்பாடலிற் காணப்பட்ட சிலேடைக் கருத்துக்களைக் கவனித்துக்கொண்டு எல்லோருக்கும் விளக்கவும் முற்பட்டார்.

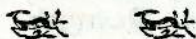
“அட்டகிரி என்கின்ற காய்ந்த சாணத்தைப் பந்தாக உருட்டி அம்பலமாகிய என் முன்னே வைத்துத் தீ மூட்டி வீசவும் முடிந்தவர், வானம் எனப்படுகின்ற புஷ்வாணத்தை (Fire Work) எரித்து அதிலிருந்து மழை பெய்வது போன்று சுடர்களைப் பெய்விக்க வல்லவர். ‘ஏழு கடலை என்றது’ ஏழு கடலைக் கொட்டைகள், அவற்றை ஒரு சிறு பாலனைக் கொண்டு வீசி விளையாடச் செய்யும் திறமை பெற்றவர்’. இவ்வாறாக, இளங்கவிஞனின் கவிதைகளிற் காணப்பட்ட சிலேடைக் கருத்துக்களுக்குத் தக்க பொருள் பகர்ந்து விளக்கங்

கூறியபோது, குழுமியிருந்தோர் இளங்கவிஞனின் ஆற்றலை உணர்ந்து வியப்புற்றனர்.

“நான் இளைஞன்; என்னைச் செய்யக்கூடியதைத் தானே கூறினேன்.” என்று அவையோரை நோக்கி இளங்கவிஞன் கூறுமாப்போன்று அமைந்த இந்தச் சம்பவத்தை எண்ணிப் புலவர்கள் ஆத்திரந்தணிந்தபோதும் ‘தம்மைப் பார்த்து இந்தச் சிறுக்கன் எள்ளிநகையாடிவிட்டானே’ என்ற எண்ணத்தால் உள்ளம் வெதும்பாமல் இருந்திருக்க மாட்டார்கள்.

மேலும் பல பாடல்களைப் பாடிக்காட்டிய அந்த இளைஞன், அந்த அவையிலிருந்த பெரும் புலவோருக்கு முதன் முதல் அறிமுகமாகி, ‘அருள் வாக்கி’ என்ற சிறப்புப் பெயரும் சூடப் பெற்றார். இவ்வாறு மக்களையும் புலவர்களையும் வியப்பில் ஆழ்த்திவிட்ட இளங்கவிஞன் அப்துல் காதிர் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்றுத் தெளிவதில் மேலும் ஈடுபாடு கொண்டார்.

மகனின் இலக்கிய வேட்கையைக் கண்டறிந்த அல்லாப்பிச்சை, இளங்கவிஞனைத் தமிழகத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார். அதனால் மதுரை ஜில்லா, திருப்புத்தூரைச் சேர்ந்த தமிழ் வித்தியாசாலையில் உயர்கல்வி கற்க முற்பட்டார். வித்தியாசாலையின் பிரதம உபாத்தியாயரான, வித்துவ சிரேஷன் மணி, மஹ்முது முத்துபாவாப் புலவரிடம் இலக்கிய இலக்கணம் பயின்று வந்தார்.

சங்கப் புலவர்

மதுரகவி நாவலர், வித்துவ சிரோன்மணி மஹ்முது முத்துபாவாப் புலவரிடம் உயர் கல்வி பயிலச் சென்ற அப்துல் காதிர், தனது இலக்கிய ஆற்றலினால் ஆசிரியர்களினது நம்பிக்கைக்கும், நல்லாசிகளுக்கும் இலக்கானார். தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களில் முதன்மையாகத் தேறிய அவர் சகமாணவர் மத்தியிலும் செவ்வாக்குப் பெறலாயினர். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிற் காணப்பட்ட உத்திமுறைகளையும், செய்யுள் அமைப்பு முறைகளையும் காலவரையறை காட்டி விளக்கும் அளவுக்கு அவற்றை ஆழ்ந்து கற்றார். அடிக்கடி நடைபெற்ற இலக்கியச் சர்ச்சைகளிற் கலந்து காரண காரியத்தோடு விளக்குமளவுக்குத் தமது இலக்கியப் புலமையை வளர்த்துக்கொண்டார். இதனால் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த பெரும் புலவோர் பலரது தொடர்புகளையும் பெற்றுக் கொண்டார். தமிழ் மொழிப் பாண்டித்தியத்தோடு இஸ்லாமிய ஞானத்திலும் தனது கருத்தைச் செலுத்தினார். இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளைக் கற்றுத் தேறுவதற்காக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களையும், அரபுத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் ஆழ்ந்து கற்றார். உலமாக்களையும், மார்க்க ஞானிகளையும் அணுகி இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளையும், ஒழுக்க முறைகளையும் அறபு இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்புகளையும் கற்றுத் தேறி

ரை. இதனால், தனக்கெனத் தனியானதொரு இலக்கிய மரபினை அமைத்துக் கொள்ளவும் முற்பட்டார். தமிழ் இலக்கிய மரபில், சிறந்த இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களைப் படைப்பதில் தன்னிகரற்றவராகத் தன்னை ஆக்கிக் கொண்டார். அறபுச் சொற்களையும், இஸ்லாமியக் கருத்துக்களையும் தமிழ் இலக்கிய அமைப்பில் புகுத்து அறபுக் கவிநயத்தையும் தமிழ் உலகுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைப்பதில் முதன்மை பெற்று விளங்கினார். இவரால் படைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய இலக்கியப் பிரபந்தங்களில் இசுற்காண சான்றுகள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. இவரது பாடல்கள் பலவற்றில் தேவையான இடத்தில் அறபுச் சொற்களைக் கையாண்டிருப்பதால் இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கவிநயத்தை உள்ளவாறே அனுபவிக்கச் செய்கின்றது. அதனால் இலக்கிய நயம் எவ்விதத்திலும் குறைவுபடாது இஸ்லாமியத் தத்துவங்களோடு நிறைவு பெற்றுக் காணப்படுகின்றது.

“இனிய தொழுகையு மதபுடனொழுகிய

சறஹு” வழிமுறை தவறியு மனமுறனகலாத

என்ற அடிகளில் ‘அதபு’ (மரியாதை) ‘சறஹு’ (சட்டம்) என்பன போன்ற சொற்களை நோக்கலாம். ஏனைய பாடல்களிலும் இவ்வாறே அறபுச் சொற்கள் விரவி வருவதால் இஸ்லாமியக் கருத்துக்களைத் தமிழ்ப் பாடல்களின் மூலமாகக் குடைவறக் கூறக் வகை செய்யப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

தமிழில் வடமொழிக் கலப்போடு மணிப் பிரவாள நடையில் பல இலக்கியங்கள் தோன்றினார்போன்று அறபுச் சொற்கள் கலந்த இஸ்லாமி

யத் தமிழ் இலக்கிய மரபுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. — இஸ்லாமிய ஞானத்தோடு அறபு மொழிப் பாண்டித்தியமும், தமிழ் மொழிப் புலமையும் அமைந்தாலொழிய இத்தகைய பாடல்களைப் பாடுவது இயலாததாகும்.

அறபு பைத்துக்களில் காணப்படும் சந்த அமைப்பின் உத்தி முறைகளைக் கையாண்டு தமிழ்ப் பாடல்களாக அவற்றைப் பாடியிருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

லாஇலாஹ இல்லல்லாஃ லாஇலாஹ இல்லல்லாஃ
லாஇலாஹ இல்லல்லாஃ முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஃ

என்ற அறபு பைத்துக்கான அதே சந்தத்தைக் கையாண்டு

ஆதி நாதன் வேதவாய்மை யோது நவந்தரே
சாதிமா மணியெனத் தகும் சுலைமான் வலீ—(லா)
ஓர் ஐயான நெஞ்சகத் துலாவுகின்ற மெய்யரே
தாருலாவு மார்பகர் செய்கு சுலைமான் வலீ—(லா)

இவ்வாறு செய்கு சுலைமான் (வலி) அவர்களைப் பற்றிய நடை பைத்து (வழிநடைச் சிந்து) பாடலில், பாடியுள்ளதைக் காணலாம்.

“வழிநடை பைத்து மாலே” என்ற அந்த நூலில் அமைந்துள்ள கலித்துறைப்பாடலில் செய்கு சுலைமான் வலியின் சிறப்புக் கூற முற்பட்ட புலவரின் தமிழ்ப் புலமையையும் நோக்குவோம்.

செய்கு சுலைமான் (வலி) என்ற இப்பெரியார், மாத்தளை உள்பத்துப்பிட்டியில் நல்லடக்கம் பெற்றுள்ளார்.

கலித்துறை.

சீரோங்கு கோடைநகர் மேவுபோதத் திருத்தகையார் நேரோங்கு செய்குமுறியித்தீன் காதிரி நேயரெனப் பாரோங்கு கீர்த்திவளர்ந்தோங்கு ஞானப்பல னருள்வோர் தாரோங்கு மார்பர் செய்கு சுலைமானெங்கள் சற்குருவே

வண்டாடு சோலைவளர் கோடைமா நகர் வந்துதித்தோர் தண்டா மரைப்பந்தந் தந்தருள்வோர் திருத்தாசரெல்லாம் கொண்டாடு செய்குசுலைமா னெலிமுகக் கோகனப்பூக் கண்டாற் கலிகளகன் ரூடுமே யொருகாதமட்டே

இவ்வாறாகத் தான் கல்வி பயிலுங் காலத்திலே, தண்டமிழின் கலையாய்ந்தும், அறபு இலக்கியத்தின் மரபறிந்தும், இஸ்லாத்தின் எழில் தகைமை விளங்கியும் புதியதொரு கவிமரபை உண்டாக்குவதற்காகத் தன்னைத் தயார் செய்து கொண்டார் அப்துல் காதிர். இதனால் பரந்து பட்ட தமிழ் இலக்கியங்களுடன் சேர்த்துச் சீரூப் புராணம், மஸ்தான் சாகிபுப் பாடல்கள், கசசிம் புலவரின் திருப்புகழ் மாலை, படைப்போர், கிஸ்ஸா என்பன போன்ற இஸ்லாமிய இலக்கியப் பிரபந்தங்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்தார்.

அக்காலக் கல்வி முறையில் ஒருவருக்குள்ள அவதான முறைகளைப் பரீட்சிப்பதும் ஓர் அம்சமாகும். கலைஞானப் பணியில் முன்னணி வகிப்போர், அத்தகைய அவதானத் தேர்வுகளில், தம்மைப் பலர் மத்தியிலே பரீட்சித்து, அறிவு, உணர்வு,

முயற்சி, ஆகிய துறைகளில் தமக்கு இயல்பாகவுள்ள தொழிற்பாட்டுத் திறமைகளுக்கு ஓர் எல்லையை வகுத்துக் கொண்டனர். இந்த அவதானப் பயிற்சி முறையினால் ஒருவரின் நுண்ணறிவும் புலமையும் மதிப்பிடப்படுவதுண்டு. இத்தகைய பலப் பரீட்சையைப் பலர் மத்தியில் நிகழ்த்திக் காட்டுவதன் மூலம் எத்தகைய அவதான நிலைகளையுடையவர் என்பதை நிரூபித்தனர். அத்துல் காதிருப் புலவரும் இந்த நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார். பலமுறை, பலர் மத்தியிலே தனது அட்டாவதான நிலையில் தேறிவிட்டமையால், 'அட்டாவதானி' என்ற சிறப்புப் பெயரையும் பெறலானார். இதனால் தமிழ்ப் புலவனாக மாத்திரமன்றி, அருட்கவியாகவும், அட்டாவதானியாகவும் தேர்வுபெறும் பாக்கியம் பெற்றார், இவர் இலங்கைக்கு மீண்ட பின்னரும் பலமுறை அட்டாவதானப் பயிற்சியை நிறைவேற்றிக் காண்பித்துள்ளார். இவர், தனது அருட்கவி பாடும் வல்லமையால் பலரது நோய்களைத் தீர்த்து வைத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

கொழும்பு கப்பல் கம்பனி கோஸ் முஹம்மதின் மருமகன் பாப்பு சாகிபு என்பவருக்குப் பதினேந்து ஆண்டுகளாகத் தீராத வயிற்று வலியொன்று ஏற்பட்டிருந்ததைக், கண்டி மஹியாவைத் தக்கியாவில் வைத்து, சீரூப்புராணத்தின் தசைக் கட்டியை உயிர்ப்பித்த படலத்தையும், வேறு பல பக்திப் பாடல்களையும் பாடி ஈற்றில் தனது அருட்கவிதைகளின் வல்லபத்தாற் சுகப்படுத்தியதாகவும், அவ்வமயம் அங்கு கூடியிருந்த மக்கள் மத்தியிலே தனது அட்டாவதானத்தை நிறைவேற்றிக் காட்டியதாகவும் இன்றும் பலர் கூறுகின்றனர்.

மதுரை, திருப்புத்தூர் மதுரகவி நாவலர் முத்துபாவாப் புலவரின் மாணவரான அப்துல் காதிருப் புலவரது, அருட்கவிதைகளும் அட்டாவதானமும் அன்றையத் தமிழகத்துக் கவிஞர்களை வெகு வாகக் கவர்ந்துவிட்டதில் வியப்பில்லை. அவர்களது புகழுரைகளே இதற்குச் சான்றாக அமைவதைக் காணலாம்.

திரிபுரம், மகா வித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் மாணவன் பட்டுக் கோட்டை முஹம்மது சுல்தான் (புலிக்குட்டிப் பாவலர்) "வாலை வெண்பாப்புலி நாவலரே" என்று சிறப்பித்துக் கூறியிருப்பதிலிருந்து, வெண்பாப் படிவதிலுள்ள சிறப்பினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வேதாளையூர், மகா வித்துவான், செ. செ. முஹம்மது செய்கு முஹிய்யத்தீன்,

.....
 "சங்கப்புலவர் சிங்கமென்றழைக்கும்
 நல்லருள் நோக்கி, சொல்லருள்வாக்கி
 அப்துல் காதிரென்றறையு நாவலனே"

என்றும் அழகிய மாணவாலயபுரம், ம. அ. சேகு முஹம்மது அப்துல்லா ஹகீம் சாஹிபுப் பாவலர் "சீர்கொண்ட மெஞ்ஞானத் தீரனருள் வாக்குடையான்" என்றும் பாக்கள் புனைந்து பாராட்டியுள்ளதை நோக்கலாம். இவ்வாறாக எண்ணற்ற கவிஞர்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்ற அட்டாவதானி, அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவர், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சங்கப் புலவராகவும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுச் சிறப்படைந்தார்.

தமிழ்ப்பணி

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களிற் பாண்டித்தியம் பெற்று அட்டாவதானியாகவும் ஈழத்திருநாட்டுக்குத் திரும்பிய அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவர் தனது பெற்றோருடன் சிலகாலம் வாழ்ந்த போதும், தமிழ்ப்பணியே தனது தலையாய இலட்சியமெனக் கருத முற்பட்டார். தனது குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான தோட்டங்களைக் கண்காணித்துக் குடும்பப் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதற்குத் தந்தை அல்லாப் பிச்சை அவரது ஒத்துழைப்பை வேண்டினார். ஆனால், தோட்டங்களைக் கண்காணித்துப் பொருளீட்டுவதை விடத் தமிழன்ணையைக் கண்காணிக்கும் கைங்கரியமே சிறந்ததென எண்ணிவிட்டார் போலும்.

“கங்காணி கங்காணி
உங்காணி வெங்காணி”

என்று கூறியவராகத் தமிழ்ப்பணியை நாடி மீண்டும் கண்டி நகரை வந்தடைந்தார்.

இந்த நாட்டின் அரசியல், சமூக, கலாசாரத்துறைகளில் முஸ்லிம்களுக்கு முன்னோடியாய்த் திகழ்ந்த அறிஞர் சித்தி லெப்பையவர்களுடனும், முஸ்லிம் அறிஞர்கள் பலருடனும் தொடர்பு பூண்டார் அப்துல் காதிர். சித்தி லெப்பையவர்கள் தமது சேவையின் முதுமைப் பருவத்தை எய்திக்

கொண்டிருந்த பொழுது அப்துல் காதிர்ப் புலவர் தனது வாலிபத்தின் முறுக்குடன் காணப்பட்டார். அறிஞர் சித்தி லெப்பையவர்களின் அந்திமக் காலத்தில் ஏறக்குறைய மூன்று ஆண்டுகளே அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் தோடர்பு கிட்டினாலும், இஸ்லாமியத் தத்துவங்களையும், ஞானக்கருத்துக்களையும் கலந்துரையாடித் தீர்ப்பதில் இருவரும் ஒன்றிணைந்தனர். அக்குறையைச் சேர்ந்த மார்க்கஞானி, அறபுத்தமிழ் வித்தகர், தீன்மாலை பாடிய கசாவத்தை ஆலிம் அப்பாவுடனும், புலவர் தோடர்பு கொண்டார். அறிஞர் சித்தி லெப்பை தனது ஞான ஆசிரியராகப் போற்றும் கசாவத்தை ஆலிம் அப்பாவும், அப்துல் காதிர்ப் புலவரும், சித்தி லெப்பையின் முற்போக்குக் கருத்துக்களுக்கு ஊக்கமளித்து வந்தனர்.

தேசிய விடுதலைக்காகவும், சமூக முன்னேற்றத்துக்காகவும் உழைக்கின்ற தலைவர்களுக்கு மிண்டிகொடுத்து உற்சாகமும் உணர்ச்சியும் ஊட்டக்கூடிய சிந்தனையாளர்கள் பின்னணியில், இயங்கி வந்திருப்பதைத் தலைவர்களது வரலாற்றுகளிலிருந்து காண முடிகிறது. அறிஞர் சித்தி லெப்பையின் தேசிய இலக்கிய முயற்சிகளை ஆதரித்தும் அம் முயற்சிகளுக்குத் தோன்றிய சில எதிர்வாதங்களை முறியடித்தும் பக்கபலமாக நின்று ஒத்துழைப்பு நல்கிய மேதைகளில் ஒருவராக அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவரையும் கொள்ளலாம். 'முஸ்லிம் பாதுகாவலன்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஐ. எல். எம். அப்துல் அஸீஸ் (மர்ஹூம்) அவர்கள், அறிஞர் சித்தி லெப்பையின் அஸ்ராருல் ஆலத்தை ஆத

ரித்து எழுதிய “சத்தின் ஞானர்த்தம்” என்னும் நூலுக்கு அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் வழங்கிய சாற்று கவி இதுவாகும்.

“சித்தி நிலை தேரூத சிற்றறிவோர் தங்களுக்குச்
சத்தி நிலை ஞானர்த்தந் தந்தன்னை—முத்திநிலை
பேறு பெறு நற்றவ விவேகன் கொழும்பு நகர்த்
தேறுதலி னப்துல் அஸீஸே”

முஹம்மது லெப்பை மரைக்காயர் என்ற வைத்தியரும் ‘சிதடர்பர மறுப்பு’ என்ற சஞ்சிகையின் வாயிலாக அஸ்ராருல் ஆலம் என்ற நூலைக் கண்டித்து எழுதினார். அக்கண்டனத்தை எதிர்த்து அருள்வாக்கி பல சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். அஸ்ராருல் ஆலத்தை ஆதரித்தும், முஹம்மது லெப்பை மரைக்காயரின் கண்டனத்தை எதிர்த்தும், காதர் பாச்சா என்பவரால் எழுதப்பட்ட ‘தத்துவ பரகண்டனத்திக்காரண கண்டனம்’ என்ற நூலுக்கும் அருள்வாக்கி பின்வரும் சாற்று கவியை வழங்கியுள்ளார்.

தண்டழின் திக்கார தண்டனத்தாற் தத்வபர
கண்டனத்தை வென்று கொடிகட்டினான்-மண்டலத்திற்
பாவேந்தர் மெச்சு மதி ப்பாக்கியனா மையநகர்
காவேயர் காதர் பாச்சா காண்.

“குத்புல் அக்தாப்” எனப்படும் முஹிய்யத்தின் அப்துல் காதிர் ஜீலானி அவர்களின் பேரில் 1895ம் ஆண்டு, ‘காரணப்பிள்ளைத் தமிழ்’ என்ற கவிநய நூலை அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப்புலவர் அச்சிட்டு விவளியிட்டபோது, “மஹா கருணைவாய்ந்த முஹிய்யத்தின் ஆண்டவருக்குப் புகழென்ற

புகழடங்கலும் கிடைக்கக் கூடிய கவிதைகளைப் பாடி அச்சடித்து வெளிப்படுத்திய, ஞானங்கள் நிறைந்த அட்டாவதானப் புலவருக்கு அல்லாஹ் ரஹ்மத்தும், பறக்கத்தும் செய்ப வேண்டும்," என்று அறிஞர் சித்தி லெப்பை புகழ்ந்து எழுதியிருப்பதிலிருந்தும் இவர்களுக்கிடையே இருந்து வந்துள்ள ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மைகளை நன்கு கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

முஸ்லிம் சமுதாயத்திலே பரவியிருந்த மூடப் பழக்க வழக்கங்களைக் களைந்தெறிவதற்கு அறிஞர் சித்தி லெப்பை முன்னின்று உழைத்து வந்தார். பாரம்பரியப் போதனைகள் சிலவற்றினால் மக்களது சிந்தனைகள் சுட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருந்த சமுதாயம் முல்லாக்களால் வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு சில சுட்டுக்கோப்புகளை மீற முடியாமலிருந்தது. அந்த நிலையைத் தகர்த்தெறிவதற்கு முன்வந்த சித்தி லெப்பை "ஞானதீபம்" "அஸ்ராருல் ஆலம்" ஆகியவற்றின் மூலமாக இஸ்லாமியத் தத்துவங்களைக் காரண காரியத்தோடு விளக்க முற்பட்டார். இஸ்லாமிய தத்துவ விளக்கங்களையும், ஞானக் கோட்பாடுகளையும், காலத்துக்கேற்ற வகையில் ஒப்பியல் முறையில், கதைகளாகவும் உருவகங்களாகவும் விளக்கம் கொடுத்து வாழ்க்கையின் இரகசியங்களிற் காணப்படுகின்ற இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டுச் சிறப்பியல்புகளை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இத்தகைய தெளிவுப்பாடுகளை விளங்கிக்கொள்ளாத ஒரு சிலர் சித்தி லெப்பையின் ஆக்கப்பணிகளையும், இலக்கியப் போக்குகளையும் கண்டிக்க முற்பட்டனர். எத்தகைய எதிர்ப்புக்

களுக்கும் அஞ்சாது தனது இலட்சிய வேட்கையைத் தொடர்ந்தும் இலக்கியப் பணிகளில் செவ்வனே செய்து முடித்த சித்தி லெப்டையின் ஆக்கங்கள் காலத்தால் சிதைவுறாது, சிறப்புப் பெற்று நிலைத்து விட்டது. இதனை ஆமோதிக்கும் வகையில் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவர், “தன்பீ ஹுல் முரீதீன்” ஞானதீட்சை பெறுபவன் அறிய வேண்டியது என்ற வசனநடை நூலொன்றை 1911ம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார். இ தனைக் காயன்பட்டினம் காமிலொலி தைக்கா சாகிபு அப்பா-அவர் தம் குமாரர் ஹலரத் செய்கு முஹம் மது ஒலியுல்லா அவர்களின் பிரதான கலீபாவாகிய ஹலரத் சாஹுல் ஹமீது ஆலிமுல் காதிரி அவர்களது பாடல்களிலிருந்து திரட்டி எழுதப்பட்டுள்ளது. இல்மின் பயான், நூறு முஹம்மதுவின் பயான் அல்லாஹுத்தஆலாவை அறிவதின் பயான், கலிமாவின் பர்ளுகளை அறிவதன் பயான், கலிமாவின் மர்தபாக்களின் பயான், தன்ஸீகு தஸ்பீகு வின் பயான், இன்சான் தன்னை அறிவதன் பயான், மஆதென்னும் போகிற வரலாற்றின் பயான், முஷாகதா முறாக்கபாவின் பயான், செய்குக்கும் முரீதுக்கும் இருக்கவேண்டிய இலட்சணம், இவ்வாறு பத்துத் தலைப்புக்களில் 59 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூல் புலவர் பெருமானின் வசன நடைக்கு ஆதாரமாக அமைந்துள்ளது.

இந்நூலிற் கல்வியைப்பற்றி விளக்கிக் கூறுகிறார் புலவர். “சன்னத்து ஜமாஅத்” தில் ஞானதீட்சை பெற வேண்டியவன் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளையும், அவர்கள் சுற்கவேண்டிய கல்வியையும் அறபுச் சொற்கள் வீரவிவரும் வசனங்களிற் கூறுவதை அவர் தம் “தன்பீகுல் முரீதீன்” என்ற நூலிற் காண்போம்:

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மான் ரஹீம்:

தன்பீகுல் முரீதீன்

இல்மின் பயான்

இல்மென்பது இரண்டு வகையாயிருக்கும். அதில் இல்முல் முகாஷிபத்து ஒன்று; இல்முல் முஆமலத்து ஒன்று. இவ்விரண்டிலும் இல்முல் முகாஷிபத்தென்பது பாத்தினுடைய (பாத்தின்-உள்ளரங்கம்) இல்மாக இருக்கும். இதுதான் இல்முசளின் தீர்மானம், ஆரிபீன்களிற் சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள், எவ்ஹைருவனுக்கு இந்த இல்மானது இல்லையோ அவன் விஷயத்தில் கூட்ட மவுத்தைப்பற்றிப் பயப்படப்படும் என்றும் இதில் ரெம்பவும் குறைந்த இல்மாகிறது, அந்த இல்மு உண்டென்று உண்மையாக்கி வைப்பதும் அதையுடையோர்களுக்குத் தலைசாய்ப்பதுமாயிருக்கும். இன்னும் சில ஆரிபீன்கள் சொல்லுகிறார்கள் எவ்ஹைருவன் பெருமையுடையவனாக அல்லது சன்னத்து ஜமாஅத்துக் கூட்டத்தார்கள் ஈமான் கொள்ள வேண்டிய விஷயத்தில் தீர்மானித்திருக்கிற தீர்மானங்களுக்கு விரோதமான பிதுஅத்துக் கூட்டத்தாரின் நிண்ணயங்களில் தரிபட்டிருக்கிறானே, அவன் இந்த முகாஷிபத்தென்னும் பாத்தினுடைய இல்மின் இன்பத்தையும் பெற்று நமது ஆரிபீன்களின் கூட்டத்தில் சேரமாட்டானென்றும் (இகியாவுலூ முத்தீன் என்னும் கிதாபிலும் சறகு மதனவி சரீபு) என்னும் கிதாபிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் எவ்ஹைருவன் சன்னத்து ஜமாஅத்துக் கூட்டத்தார் ஈமான் கொள்ள வேண்டிய தீர்மானத்திற்கு விரோதமாய் பிதுஅத்துக்காரரின் ஈமான் அல்லது அசுலி

அல்லாத காபிரீன்களின் ஈமான், இவைகளில் தரிப் பட்டிருந்து கொண்டு முற்றாகத் துர்க்கொள்கைகள் அடங்க லையும் நீக்கி ஒருவழியில் மனத்தை நாட்டித் தலம் புரிந் தாலும் அவனாகிறவன் பலாசிபாக்களென்ற காபிரீன்க ளான சுரூமாத்துல் கௌனியாவுடைய கூட்டங்களான சன்னியாசிகள் அல்லது ஐரோப்பாக்கண்டத்திலுள்ள பலா சிபாக்களில் உள்ளவ றுவானேயன்றி மெய்யாகிய முகா ஷிபாவுடைய நமது இஸ்லாமார்க்கத்தின் ஆரிபீன்களான அவுலியாக்களென்ற முகற்றபீன்கள், சித்தீக்கீன்கள், முஹக்கீகீன்கள் உடைய கூட்டத்திலாகவுமாட்டான் என் றும் (அத்தாஹாபுஸ்ஸாகத்துல் முத்தக்கீன்) என்ற கிதா பிலும், சறகு மதனவிசரீபென்ற கிதாபிலும் சொல்லப் பட்டுள்ளது

இரண்டாவது வகையாகிய இல்முல் (முஆமல்த்து) என்கிற இல்மின் விபரமாவது, கல்பின் நிலைமையை அறி வதும் அதில் நின்று உற்பத்தியாகின்ற பொறுதி, சுக்குர் என்கிற அல்லா செய்கிற நன்றியை அறிவது, அவனுக்குப் பயப்படுவது, அவனளவில் ஆதரவு வைப்பது, அவன் செய் யும் சுருமங்களுக்குப் பொருந்துவது, துன்யாவை வெறுத் திருப்பது, தக்குவாச் செய்யும் காரியம், உள்ளத்தைக் கொண்டு கஹுஅத்துச் செய்வது, கொடை கொடுப்பது, நல்லெண்ணம் வைப்பது, மனிதருடன் நேசமாயிருப்பது, அமல்களைக் கலப்பறுதலாகச் செய்வது, முதலிய இவ்வித நற்கொள்கைகளின் நிலைமைகளையும், அந்தரங்கங்களையும் அறிந்து கொள்வதும் இன்னும் மேற்கூறிய கல்பில் நின்று உற்பத்தியாகிற மிடிமைத் தனத்தைப் பயப்படுதல், அல்லா குத்தஆலாவினால் கற்பிக்கப்பட்டவைகளின் பேரில் கோபங் கொள்ளல், பொறாமை, தலைமைத் தனத்தைத் தேடுதல், துன்யாவில் சுகண்டி பாராட்டுவதற்காக, நீண்ட காலங் களுக்கு உயிரோடிருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தல், பொறாமை, முகஸ்துதி, கோபம், பகை, பேராசை, மேலெண்ணம், ஈகையில்லாக் குணம், சீமாள்களை வலுப்ப மாக்கி வைக்குதல், எளியோர்களை இலேசாகவும், கண் குறைச்சலாகவும் காண்குதல், வீண் பேச்சை அதிகமாக

உவக்குதல், ஜனங்கள் மதிக்கும்படி தன்னைச் சிறப்பாக்கி வைத்துக் கொள்ளல், அகப்பெருமை, மனிதர்களுடைய ஐபைக் கொண்டு பராக்காயிருக்குதல், கல்பைவிட்டு சலிப்பை நீக்கி வைக்குதல், முதலிய இவைபோன்ற தூர்க் கொள்கைகளானது, கல்பில் உற்பத்தியாகிய விதங்களைத் தெரிந்து கொள்வதும், இந்த விதமான தூர்க்கொள்கைகளடங்கியதனைத்தையும், கல்பை விட்டு நீக்கி மேற்குறித்த நற்கொள்கைகளைக் கல்பில் தரிப்படுத்தி அல்லாவுடைய திக்றைக் கொண்டு பராக்காக்குவதாகிய இல்முனைப் படிப்பதும் இந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகளையும், தொழுகையாதி முதலிய வெளிநங்கமான உறுப்பினங்களைக் கொண்டு செய்யப்படுகிற அமல்களுக்கு உரித்தாகிய பறுளு, ஷர்த்துக்களைப் படிப்பதும், அவைகளைப் பாத்திலாக்கி வைக்கும் விஷயங்களைப் படிப்பதும், படித்த பிரகாரம் வெளிநங்கமான உறுப்பினங்களைக் கொண்டும், உள்ளநங்கமான கல்பைக் கொண்டும் அமல் செய்து வருவதும், தின்று, பின்று, முஷாகதா முரூக்கபாக்களைக் கொண்டு பராக்காயிருக்குதலுமாகிய விஷயங்களைத்தான் (இல்முல்முஆமலத்து) என்று சொல்லப்படும்.

இதுகொண்டன்றியே மேற்கூறிய முகாஷபத்தென்ற இல்மையும், அதற்குரித்தான சுருமாத்துக்கள் வெளியாகுமதத்துவத்தையும் எவனும் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டான் என்பது திண்ணம் என்று கஸ்ஸாலி இமாமவர்கள் இகியாவுலுமித்தீன் என்கிறகிதாபிலே சொல்லியுள்ளார்கள்.....”

அக்கால இலக்கியப் பண்புகளுக்கமைவாக அருள்வாக்கி அப்துல் கசுதிர் எண்ணற்ற இலக்கியங்களைப் படைக்கலானார்.....

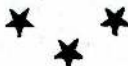

வி த்து வ தீ ப ம்

வி த்து வ சிரோன்மணியாகத் திகழ்ந்த அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவர், மக்கள் மத்தியிலே இலக்கிய விளக்கமும் விமர்சனமும் வழங்கும் வித்தகராகவும், மக்கள் கவிஞராகவும் விளங்கினார். இவர், இஸ்லாமியரின் மத்தியிலே இலக்கிய விளக்கங்களுடன் சன்மார்க்க நெறிமுறைகளையும் விளக்கிப் பல நாட்களுக்குப் பாராயணஞ் செய்து வருவார். அன்றாது வித்துவத் தன்மையா லெழுந்த விளக்கப் பேருரைகளைக் கேட்பதற்காக மக்கள் பல நாட்களுக்கு ஒன்றுகூடுவதுண்டு. இலக்கியம், சமயம், வாழ்க்கை என்பவற்றைத் தொடர்புபடுத்தி நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கான வாழ்க்கைப் பண்புகளை அவர் விளக்கி வந்தார். அறிஞர்களும், சாதாரண பொதுமக்களும் அன்றா ரது ஆய்வுரைகளைக் கேட்பதில் ஆர்வங்காட்டி வந்தனர். இதனால் மக்கள் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களிற் பொதிந்துள்ள சிறப்பியல்புகளையும், புராணங்கள் இதிகாசங்கள் கூறும் நன்னெறி களையும், குர்ஆன் ஹதீஸ் என்பனவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தும் ஆய்வுரைகளையும் கேட்டறிந்து பயன் பெறலாயினர். அன்றியும், கற்றவர்களும், பயனடையும் வண்ணம் இவரது பாராயணம் அமைந்திருந்தது.

1912ம் ஆண்டு, யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த வித்துவானும், செய்குல் காதிர்யுமாகிய சபாநாயகர் சு. மு. அசனா லெப்பைப் புலவர் அவர்களின் தலைமையில், மூன்று வாரங்களுக்கு நடைபெற்ற, சன்மார்க்க இலக்கிய விமர்சன விளக்கவுரைகளைக் கேட்டு ஏராளமான மக்கள் பயனடைந்தனர். இவரது இலக்கிய ஞானத்தையும், சமய ஞானத்தையும், விளக்கவுரை பகரும் சிறப்பினை யும் உணர்ந்த அம்மன்றத்தார், பாராட்டிப் புகழ்ந்த தோடு நில்லாமல் 'வித்துவ தீபம்' என்ற சிறப்புப் பட்டத்தையும் வழங்கினர். இப்பட்டமளிப்பு வைபவம் ஒரு பெரு விழாவாகவே விளங்கியது. ஊர்மக்கள் ஒன்று திரண்டு இவ்வைபவத்தைச் சிறப்பித்தனர். பட்டமளிப்பையொட்டி அசனா லெப்பைப் புலவர், தனது கையெழுத்தாலேயே எழுதி, வாசித்து, வழங்கியுள்ள வாழ்த்துரைகளை நோக்குவாம்.

தற்போது நமது மத்தியிலிருக்கும் புலவரவர்கள்
 அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்
 எனப் பெறுபவர்கள்.

இவர்களுக்கு அருள்வாக்கி என்று பெயர்
 வழங்குவதற்கு ள காரணத்தை நாமிங்கு கூற
 எத்தனிக்கவில்லை.

இவர்கள் கவிசொல்வதில் அதிகம் யோசனையு
 மும் பிரயாசையுமெடுத்து நேரஞ் செலவு செய்து
 சொல்லாவிட்டாலும் அவ்வாறு யோசனையோடும்
 பிரயாசையோடும், நேரச் செலவோடும் செய்யப்
 படும் கவிகள் போல அவைகளமைந்துவிடுவதே,
 பிரத்தியட்சமாக இவ்வரிய பெயருக்கு அவர்கள்
 தகுதியாளர் என்பதைத் தாபிக்கிறது.

இன்னுமவர் சந்தத்திருப்புகழ் முதலிய
 அரியபெரிய நூல்களுக்கு ஆக்கியோரான அவர்க
 ளது நூல்களின் நாமங்கள் சந்தத்திருப்புகழின் ஈற்
 றில் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவர்களை (மஃளறதுல் ஐதுறாசீயா) என்
 னும் நமது மக்காமில், தரீக்கைச் சார்ந்தவர்களின
 தும், ஏனையோர்களினதும் பிரயோஜனம் கருதிப்
 பலராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நூற்களினு
 மிருந்து இல்முகளடங்கிய செய்யுட்களைத் தெரிந்து
 வேண்டிய இல்முகளை எடுத்து ஒருவாறு பிரசங்கிக்கு
 மாறு கேட்டுக் கொண்டோம்.

அவர்கள் அவ்வாறு மூன்று வாரம் வரையில்
 பிரசங்கித்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் பிரசங்கத்தை

நாம் நோட்டமிட்டளவில் அது நாம் மிகுதியும் பாராட்டிப் புகழத் தக்கதாகவே நடந்திருக்கின்றது.

ஏதும் விஷயத்தை விளங்கப்படுத்துவதில் அவர்கள் சாதாரணம் வியக்கற்பாலதே. அவற்றிற்குப் பல பண்டைச் செய்யுட்களிலிருந்து மேற்கோள் கூறும் நிபுணத்துவம் மிக ஆச்சரியப்படத் தக்கதே யாம்.

கல்வியறிவுகளை எடுத்து விளக்கும் தன்மை யுடைய இவர்கள் திறமைக்கு அறிகுறியாக "வித்துவதீபம்" என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டுவது தகுதியென்று, இவ்வரிதான மகுடத்தை இச்சபையிலுள்ள யாபேரும் அவர்களுக்கு இதயபூர்த்தியோடு இன்று சூட்டுகிறோம்.

எப்பொருட்குமிறைவனாகிய அல்லாஹு தஆலா, நபிகள் நாயகம் றசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் பொருட்டால் இப்புலவரவர்கட்கு மேலைப்பட்டம் விளங்கியோங்குமட்டியும் அவர்கள் இம்முகளைக் கொண்டு பிரயோசனம் பெறும்படியும் எப்பொருட்டும் இறைவனும் அல்லாஹு தஆலா கருளை புரிவானாகவும். இன்னும் அவர்களுக்கும், எங்களுக்கும் துன்யாவிலும், ஆகிரத்திலும் நல்லருள் பாலிப்பானாக! ஆமீன்.

இங்ஙனம்,

வித்வானும் செய்குல் காதிரியுமான,

யாழ்ப்பாணம்.

சபாநாயகர்,

12-5-1912

(ஒப்பம்) சு. மு. அசனா லெம்பை.

இவ்வாறே புலவர் பெருமானின் சிறப்புணர்ந்த ஏனையப் பாவலர்கள் வழங்கியுள்ள சிறப்புப் பெயர்களையும், வழங்கியவர்கள் பெயர்களையும் நோக்கலாம்.

1. "அப்துல் காதிர் நாவலர்"
ஒக்கூர் முத்துசுவாதுப் புலவர் 1889
2. "வித்துவ சிரோன்மணி"
தாராபுரம், ந. மு. அப்துல் கரீம் புலவர் 1889
3. "தீவ்ய கவி நாவலர்"
மதுரகவி நாவலரும் வித்துவ சிரோன்
மணியுமான முத்துபாவாப் புலவர் 1889
4. "கீர்த்திப்பாவல்லோன்"
நாகூர் தலைமைப் புலமை,
த. செவத்தமரைக்காய சீரியர்
5. "அருள்வாக்கி" 1881
6. "உலக தீபம்"
குலாம் காதிரு நாவலர் ஹிஜ்ரி 1319
7. "முத்தமிழ்ச் சிங்கம்"
திராவிட வித்துவான்
அபூபக்கர் நெய்ஞர் பாவலர் 1901
8. "கலை வல்லோன்"
அப்துல் மஜீதுப் பாவலர் 1901
9. "கல்விக் கடல்"
சித்தரத்தினக் கவிராஜர் 1901
10. "கலைமுனி"
சிவகங்கை ராஜ சமஸ்தான வித்துவான்
பொன்னுசாமி கவிராஜர் 1905

11. "வித்துவ தீபம்"

யாழ்ப்பாணத்து அசனா லெப்பைப்புலவர் 1912

புலவரின் திறமுணர்ந்த நா. க. உ. முஹம்மதுக்
களஞ்சியப் பாவலர்,

"இலக்கணவி லக்கியங்க ளெல்லா முணர்ந்து
விலக்கு விதியறிந்த மேலோர்—சொலக்கணமே
யாக்கிக் கவிதைசொல்லு மப்துல்கா திற்புலவன்
வாக்கிற் சிறந்தவித்து வான்"

என்று பாடியுள்ளார்.

சு

தீபசித்தி

—000—

“எல்லா அதிசயத்தும் ஈது மிகப் பெரிதாம்
வல்லாள் மெய்ஞ் ஞானியப் துல்காதிர்—பல்லார்முன்
பாட்டால் விளக்கெரித்துப் பாட்டதன லேயனைத்துக்
காட்டி விட்ட இக்காட்சி காண்”

தான் கண்ணுற்ற ஓர் அதிசயக் காட்சியைப்பற்றி
யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பொன்னம்பலக் கவி
ராயர் மேற்கண்டவாறு பாடியுள்ளார்.

ஈழத்துத் தலைசிறந்த கவிஞர்கள், அறிஞர்
கள் புடைசூழக் கண்டிமா நகரிலே நடைபெற்ற
கலை அரங்கொன்றில் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப்
புலவர் பலர் மத்தியிலே தீபசித்தி நிகழ்ச்சியினை
நிறைவேற்றிக் காண்பித்தார். தீபசித்தி என்பது
ஒருவகை முக்கிய அவதான நிலையிலிருந்து நடத்தப்
படும் தீபமேற்றும் நிகழ்ச்சியாம்.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவர் தனது
அறிவொளியோடு ஞானவொளியையும் வெளிப்
படுத்துவதற்கோர் வாய்ப்பாக இத்தீபசித்தி
அமைந்து விட்டது. அருட்கவிகளையும், அறம்
பொதிந்த பாடல்களையும் பாடிப் புகழ்பூத்த மேன்
மையைப் புலவோரும், அறிஞரும், பொதுமக்க
ளும் பரீட்சிக்க எண்ணிவிட்டனர் போலும். அத
னாலே பாட்டாலே விளக்கேற்றி, பாட்டாலே
அனைத்தும் காட்டும் இந்நிகழ்ச்சியை அப்துல்
காதிர்ப் புலவர் நிறைவேற்ற முன் வந்தார்.

அலங்கரிக்கப்பட்ட தூய்மையான ஓர் இடத்தில் குத்துவிளக்கு வைக்கப்பட்டது. விளக்கில் எண்ணெயும் ஊற்றப்பட்டது. விளக்கைச் சுற்றி மக்கள் நின்றனாண்டிருந்தனர். புலவர் பாடவிளக்கும் எரிய வேண்டும். புலவரின் இம்மகத்துவத்தைக் காண ஈழத்திற் பல பாகங்களிலிருந்தும் ஏராளமான மக்கள் வந்து குழுமிவிட்டனர்.

குறிப்பிட்ட நேரம் வந்துவிட்டது. விளக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த மேடைக்கு அத்துல் காதிர்ப் புலவர் வந்துவிட்டார். மேற்குத் திசையை நோக்கிய வண்ணம் சிறிது நேரம் தியான நிலையில் வீற்றிருந்தார். பின்னர் விளக்கின் பக்கமாகத் திரும்பினார்.

“மெஞ்ஞான நாயகா இரகுவே!

மெஞ்ஞான நாயகா இரகுவே

என்று பலமுறை உச்சரித்த வண்ணமிருந்த புலவர் திடீரென உரத்த குரலில்—

“எரிவாய் விரிந்தெழுந்து எண்ணெய்மேல் தோய்ந்து கரிவாய் இருள்போக்கிக் காட்ட—அரியணையின் தூண்டா விளக்கே சுடர்விட்டு நீயென்முன் ஈண்டிங் கெழுந்து எரி

என்று பாடலானார். பாடலின் ஈற்றடியிலிருக்கும் ‘எரி’ என்ற சொல்லை அதிகாரத்தோடு உரத்துக் கூறவே முதற் திரி எரியத் தொடங்கியது. மீண்டும் எரி, எரி, என்று கூறவே மற்றையத் திரி ஒவ்வொன்றாக எரிய ஆரம்பித்தன.

இங்ஙனம் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருக்கையில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சங்கரன் பிள்ளை என்பவர் புலவரை அணுகிச் சக்தி பெரிதா, சிவன் பெரிதா என்று கேட்டார். அதற்குப் புலவர், இக்கேள்வி வித்து முன்னதா? செடி முன்னதா என்ற கேள்வியை ஒக்கும் என்று கூறியவராகச் சக்தி எண்ணையைப் போன்றது என்றும், சிவம் ஒளியைப் போன்றதென்றும் கூறினார். இவ்வாறாக இன்னும் பல அற்புதங்கள் நிறைந்த கேள்விகளைப் புலவரிடம் பலரும் வினவினர். எல்லாவற்றுக்கும் தகுந்தபதில் அளித்த புலவரின் வியத்தகு செயலைக் கண்டு கூடியிருந்தோர் அதிசயத்துக்குள்ளாகினர். புலவரின் பாடல்களின் மகிமையையும், ஞான தியான நிலைகளின் சிறப்பையும் எண்ணி மக்கள் வியந்தனர். அங்கு கூடியிருந்தோரிற் சிலர் விளக்கை அணைப்பது எப்படி என்று புலவரிடம் கேட்டனர். புலவர் பின்வரும் பாடலைப் பாடினார்...

“தூண்டா மணீவிளக்கே துகள்போக்கும் தூயொளியே
காண்டந் தரியுதோர் காட்சியே—வேண்டி
எரியவுனை வைத்ததுபோல் எல்லாரும் பரர்க்க
அரியணையில் நீநின்றணை”

இப்பாடலிலும் ஈற்றடியிலிருக்கின்ற அணையென்ற சொல்லை அதிகாரத் தொனியுடன் கூறவே முதற்திரி அணைந்தது. பின்னர் படிப்படியாக அணை, அணை, என்று புலவர் கூற ஏனைய திரிகளும் அணைந்து விட்டன. “திருச்சித்தியின் இச்சம்பவத்தையே பெர்ன்னம்பலகி கவிராயர்; எல்லா அதிசயத்தும் ஈது மிகப் பெரிதாம்” என்று அதிவியப்போடு பாட ஆரம்பித்தார். இதுபோன்று எத்தனையோ அற்புத நிகழ்ச்சிகளை அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர். புலவர் நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளார்.

புலவர் காலத்து இலக்கியப் பண்பு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் சமயநெறியும், சமயச் சார்பும் கொண்ட இலக்கியங்கள் பெருவாரியாகத் தொன்றின. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி, இந்த நாடுகளில் அமைதியாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போதிலும் கிறிஸ்தவ சமயச் செல்வாக்கு தீவிரம் பெற்றுக் காணப்பட்டது. கிறிஸ்தவ மிசனரிமார் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளினால் மக்களில் ஒரு சாரார் அம்மதத்தைத் தழுவத் தூண்டப்பட்டனர். இக்காலத்திலே தமிழ் மொழியிலே கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்த, சமய இலக்கிய நூல்கள் பலவும் தோன்றலாயின. அதனால் இந்து பௌத்த மத அறிஞர்களும் அவரவர்களின் சமய கலாசாரத்தைப் பாதுகாக்கும் இலக்கியங்களைப் படைக்கலாயினர்.

மதமாற்றத்துக்கஞ்சிய, இந்து, பௌத்த மதங்களைச் சார்ந்த சமயத் தலைவர்களும், இலக்கிய விற்பன்னர்களும், சமய உண்மைகளைப் புலப்படுத்தி, சமய உணர்ச்சிகளைத் தூண்டுவதற்காகச் செய்யுள் இலக்கியங்களையும் வசன நடை இலக்கியங்களையும் படைக்கலாயினர். இக்காலம் வசன நடை இலக்கியத்தின் ஆரம்பகாலம் எனலாம். பெரிய புராண வசனம், திருவிளையாடற்புராண வசனம் போன்ற நூல்கள் அக்காலத்து மக்கள்

சமயத்தை இலகுவாகப் புரிந்துகொள்வதற்காக எழுதப்பட்டன. எனினும், அவை ஆழ்ந்த கருத்துடைய நீண்ட வசனங்களாகவே அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இஸ்லாமிய தமிழ் வசனநடை இலக்கியங்களிலும் இதே முறை கையாளப்பட்டுள்ளது. அறபுத் தமிழ்க் கலப்போடு நீண்ட வசனங்கள் முஸ்லிம்களாலேயே புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் அமையப் பெற்றிருந்தன.

இக்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தை நோக்கும் போது தமிழ் மொழி பேசும் எல்லா இனமக்களும் தத்தம் மதங்களைப் போற்றி வளர்ப்பதற்காகவே இலக்கியங்களைப் பெரும்பாலும் படைத்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகும். இஸ்லாமியரது இலக்கியங்களிலும் இந்த உண்மையை அவதானிக்கலாம். இஸ்லாமிய மக்கள் மதமாற்றத்துக்கு அஞ்சி அந்நிய கலாசாரத்தையும், கல்வி முறைகளையும் முற்றாக வெறுத்திருந்த போதிலும், தமது மதத்திற் பெற்றிருந்த பற்றின் காரணமாக இஸ்லாமிய சமய இலக்கியங்களிற் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். அதனால் சமய உண்மைகளைக் கருவாகக் கொண்ட புராணங்கள், பிரபந்தங்களையும், சிந்து, கண்ணி, வண்ணம் முதலிய சந்த ஒழுங்குகளுக்கு உட்பட்ட பாவகைகளையும் பாடியுள்ளனர். எனவே இக்காலத்து இலக்கியங்களிற் பக்திப் பாடல்களும், தலபுராணங்களும், சமய சம்பந்தமாக அந்தாதி, மாலை, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், கீர்த்தனைகளும் நீதி நூல்களும் ஏராளமாக இடம் பெற்றுள்ளன.

தாயுமான சுவாமி, மீனாட்சி சந்தரம்பிள்ளை, கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் ஆகியோரது பக்திப் பாடல்களும் தலபுராணங்களும், வீரமாமுனிவரின் தேம்பாவாணி, திருக்காவலூர்க்கலம்பகம், தேவநாயகம் பிள்ளையின் சர்வமத சமரசக் கீர்த்தனை, நீதிநூல், பெண்புத்தி யாலை என்பனவும், இந்துமத, கிறித்தவமத செய்யுள் இலக்கியங்களாகத் தோற்றமளித்தன. இத்தகைய செய்யுள் முறை இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத் துறைகளிலும் புகுந்துள்ளமை வியப்புக்குரியதன்று. எனவே இத்தகு இலக்கியங்களினூடே தேசிய உணர்வு அழுத்தம் பெறுதிருத்தல் இயல்பானது.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவரின் இலக்கியங்கள் பக்தியையும் சமய உணர்வையுமே பிரதானமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன வென்றும், தேசிய உணர்வை வளர்க்கும் பாடல்கள் இடம்பெறவில்லையே என்றும் சிலர் குறைகாண முற்படுகின்றனர். அன்றையச் சூழ்நிலைக்கும் மக்களது வாழ்க்கை முறைக்கும் முத்துன்மை யாகத் தேவைப்பட்டது, சமய உணர்வை வலியுறுத்தும் இலக்கியங்களே: அக்காலத்தில் காழ்ந்த இஸ்லாமிய அறிஞர்களும் இதே கொள்கையைத்தான் கையாண்டுள்ளனர். கண்டி, அறிஞர் சித்தி லெம்பை, யாழ்ப்பாணத்து அசனா லெம்பைப் புலவர், மு. சுலைமான் லெல்லை, அக்குறளை கசாவத்தை ஆலிம் அப்பா, புத்தளம் அப்துல் மஜீதுப் பரவலர் ஆகியோரும் சமயச் சார்பான இலக்கியங்களையே படைத்துள்ளனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே, முடலாவது உலக மகா யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து தேசிய உணர்வு மக்களிடையே வளரத் தொடங்கியது. விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் என்பனவற்றின் வளர்ச்சியும், போக்குவரத்துச் சாதனங்களின் பெருக்கமும் புதியதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்கின. தொழிற்றுறையிலே மக்கள் இனமத வேறுபாடுகளை மறந்து சமத்துவங்காண விளைந்தனர். தனி மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டிய உரிமைகளை ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். அரசியலில் சுயநிர்ணய உணர்வும் தேசிய எண்ணங்களும் உருவாகத் தொடங்கின. இத்தகைய சமூக எண்ணங்கள் கவிஞர்களையும், ஆட்கொள்ளவே அவர்களும் மக்கள் கவிஞர்களாகவும் தேசியக் கவிஞர்களாகவும் மாறலாயினர். அடக்குமுறைகளிலிருந்து மக்களை விடுவிக்கவும், புதிய தேசிய சமுதாயமொன்றை உருவாக்கவும் பாடல்களை யாத்தனர். தமிழ் நாட்டிலே பாரதி, பாரதிதாசன் போன்றவர்கள் வீறுகொண்டெழுந்தனர். ஆனால் அதே தேசிய உணர்வையும், எண்ணங்களையும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலத்திலே வாழ்ந்த கவிஞர்களிடம் காண முடியாமலிருப்பது இயல்பே. எனினும் காலத்தைப் படம் பிடித்துக்காட்டி மக்களது தேவைகளைக் கவிதா உணர்வுகளின் மூலம் நிறைவு பெறச் செய்து, காலத்தால் அழியாத எண்ணற்ற இலக்கியச் செல்வங்களைப் படைத்த மாமேதைகளின் சேஷைகளுக்கு ஈடிணை கூற முடியாது.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவர் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத் துறையில் ஈடுகொடுக்க

முடியாமலிருந்த தேக்க நிலையைப் போக்குவதற்கு முப்பதிற்கு மேற்பட்ட இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். அதன் மூலம் புதியதொரு திருப்பு முனையை உருவாக்கினார். ஆனால், அவரது ஆக்கங்களைப் பாதுகாத்துப் பயனடையத்தக்க முன்னேற்ற மின்றி அன்றைய சமுதாயம் கல்வித் துறையில் பின்னடைந்திருந்ததனால், பல அரிய பெரிய இலக்கியச் செல்வங்களை இழக்க வேண்டியதாயிற்று. எனினும், அவரது நூல்களிற் சிலவற்றை ஈண்டு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும்.

மலை

1. புதுமொழி மலை
2. திரு மதினத் தந்தாதி மலை
3. ஆரிபு மலை
4. பேரின்ப ரஞ்சித மலை
5. ஞானப்பிரகாச மலை
6. வழிநடை பைத்து மலை

பதிகம்

7. பிரான்மலைப் பதிகம்
8. தேவாரப் பதிகம்
9. சலவாத்துப் பதிகம்
10. பதாயிசுப் பதிகம்
11. காணுமியா சாஹிபு வலியுல்லாப் பதிகம்
12. கண்டி செய்கு சிகாபுத்தீன் வலியுல்லாப் பதிகம்
13. முத்துப்பேட்டை சேகு தாலுது வலியுல்லாப் பதிகம்

பிள்ளைத்தமிழ்

- 14 முஹிய்யத்தீன் ஆண்டகை காரணப் பிள்ளைத் தமிழ்

15. உமரொலியுல்லா பிள்ளைத்தமிழ்.

திரட்டு

16. பலவண்ணத் திரட்டு

17. ஞான மணித்திரட்டு

புஞ்சம்

18. சித்திரக்கவி புஞ்சம்

19. பிரபந்த புஞ்சம்

20. காட்டுபாவா சாஹிபு கும்மி

21. திருபுகுதாதந்தாதி

22. கண்டிக்கலம்பகம்

23. மெஞ்ஞானக் குறவஞ்சி

24. சரமகவிக் கொத்து

25. நவமணி கீதம்

26. விலேத மஞ்சரி

27. கோட்டாறுப் புராணம்

28. மெஞ்ஞானக் கோவை

29. சந்தத் திருப்புகழ்

30. திருச்சந்தப்பிள்ளைத் தமிழ்

இவரது வசன நடையை, 'தன்பீஹுல் முரீதின்' "ஞானதீட்சை பெறுபவன் அறிய வேண்டியது" என்ற நூலிலிருந்தும், சில ஊடக முத்தூப் பிரதிகளிலிருந்தும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பிரபந்த புஞ்சத்தில் இடம் பெற்றுள்ள இலக்கியக் கருவூலங்கள்.

1. அல்லாஹுத்தஆலாவின் பேரில் பாடப்பட்டுள்ள அடைக்கல மாலே.

2. அகில ரட்சகர் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் பேரிற் பாடப்பட்டுள்ள முனாஜாத்து.
3. நபிகள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் மீது பாடப்பட்டுள்ள எண்கலை வண்ணம்.
4. முஹிய்யத்தீன் ஆண்டகை பேரில் பாடப்பட்டுள்ள எண்கலை வன்மென்விசை வண்ணம்.
5. கண்டி செங்கு சிகாபுத்தீன் வலியுல்லா பேரில் பாடியுள்ள 'கண்டிப் பதிற்றுப்பத்தாந்தி'
6. கண்டி செங்கு சிகாபுத்தீன் வலியுல்லா பேரில் பாடியுள்ள அருண்மணி மாலை.

புலவர் கோமகனின் படைப்புக்கள், அன்றையச் சமுதாயத்தின் இலக்கிய ரசனையைப்பிரிந்து கொள்ளவும், சமுதாய அமைப்பை உணர்ந்து கொள்ளவும் வகை செய்கின்றன. காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியாக அமைந்துள்ள அன்றாடது இலக்கியச் செல்வங்களைத் தேடிப் பிடித்துப் பரவலாகக் கிடைக்கச் செய்வது இலக்கிய ரசிகர்களின் கடனாகும்.

சுத

இலக்கிய இன்பம்

—000—

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவரின் செந்தமிழ்ச் சுனையிலே நீந்தி இன்பம் நுகர்வதே ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். தமிழ் இலக்கிய மரபுக் கமைய, அணியும் யாப்பும் அலங்கரிக்கும் அவரது இன்பத் தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவைத்தலால் ஒரு தனியான இன்பத்தையே அனுபவிக்கலாம். எடுத்த எடுப்பிலே, திரண்டு வந்துள்ள சொற்களின் அமைப்பினால் புலவரது கவிதைகள் மெருகூட்டப்பட்டுள்ளன. அவரது வளமான சொற்களையும், பொருட் சுவையும், செய்யுட்களின் கருத்தாழமும் திரும்பத் திரும்பப் படித்துச் சுவைத்து அனுபவிக்கச் செய்கின்றன.

முத்தமிழின் இன்பத்தை முழுமையாக அனுபவிக்க விரும்பிய ஒளவைப் பிராட்டியார், அதற்கு ஈடாகப் பாலுந் தெளிநேனும் பாடும் பருப்புமிவை நாலுங்கலந்து தந்து, அதனைத் தரும் படி கடவுளை வேண்டிப் பாடினார். தமிழின்பச் சுவைக்கு எத்தகைய உலமையும் காணமுடியாத அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவர், “மேனும் முக்கனியும் தித்திக்கும் தெள்ளமுதும் ஒருசேரப் பிசைந்து உண்டாலும் அவ்வின்பத்துக்கு ஈடாக மாட்டாதே” என்று வியந்தார்.

“தேனும் திரிகனியும் தித்தித்த தெள்ளமுது
தானு மிகவுரிசை தாராதே—நானிலத்தோர்
போற்று மசனூலெப்பை பூமான்மே லின்பமுறச்
சாற்றுங் குமி நிகராய்த் தான்”

அளுத்காமத்தில் அடங்கியிருக்கும் ரெய்கு
ஹஸன் (வலி) பேரில் முஹம்மது மீரா சாஹிப்
புலவர் பாடியுள்ள அவங்காரக் கும்மிப் பாக்களைச்
சுவைத்து மகிழ்ந்த இன்பத்தினாலேயே அருள்
வாக்கி அப்துல் காதிர், மேற்கூறிய வெண்பாவைச்
சாற்றுகவியாகப் பாடியுள்ளார்.

இலக்கிய இலக்கணங்களாற் பூரித்துப் பொலி
வுடன் விளங்குகின்ற தமிழன்னையை மேலும் வள
மாகச் செந்தமிழ் மாரிபொழியும் கவிவாணர்
களைப் பற்றிய பாடலொன்றில் கவிஞர் கோமான்,
தமிழின் பொலிவையும், கவிவாணர்களின்
சிறப்பையும், சுவைபடப் பாடுகின்றார். அவர்
களை இலக்கண இலக்கிய வாரியாய்ப் பெருகிப் பிர
வாகிக்கும் தமிழின் அழுதக் கடலினை மொண்டு,
எழுந்து நாலா திக்கிலும் இன்பத் தமிழ் மாரி
பொழியும் பெரும் பாவல்லோர், என்று குறித்துச்

“சீர்பூத்த இலக்கணலக் கியவாரி
யுண்டெழுந்து திசைகள் போற்றப்
பேர்பூத்த மழையெனச் செந் தமிழ்மாரி
தனைப் பொழியும் பெரும்பா வல்லோர் ”

எனச் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார் புலவர்.

ஆதியும், அந்தமும் இல்லாதவன் அல்லாஹ்,
அவன் அகிலத்தைப் படைத்தான்; அதிற் பல்லா
யிரங்கோடி உயிர்களையும் உயிரற்ற வஸ்துக்களை

யும் சிருஷ்டித்தான்; கண்ணூற் காண முடியாத அந்த மாபெரும் சக்ர வாய்ந்த அல்லாஹ்வைப் பெருந்தவத்தையுடையோர்கள் எளிதிற் கண்டு கொள்ளுவார்கள். “அத்தகைய அல்லாஹ்வை வாழ்த்துவாம்” என்று புலவர் தமது குத்புநாயகக் காரணப் பிள்ளைத் தமிழ் நூலின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் இறை மகிமையைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ள திறம் நோக்கற்பாலது.

“சீர்கொண்ட வகிலாண்ட மெல்லா மமைத்ததிற்
 சீவனுள்ளது மில்லதுஞ்
 செப்புதற்கரிய பல்லாயிரங் கோடிச்
 சிருட்டியு மமைத்தாண்டு மெய்
 பேர் கொண்ட வந்துவாய்க் காணுதற் கரியதாய்ப்
 பெருந்தவத் தோர்க் கெளிதுமாய்ப்
 பின்னு முன்னடுவற்ற நித்திய நிராமயப்
 பெருங்கடவுளைப் பரசுவாம்”

என்று அவர் இறை மகிமையைச் சிறப்பிக்கின்றார்.

புலவர், தனது அடைக்கலமாலையில், எல்லா வல்லமையும் பொருந்திய அல்லாஹ்விடம் அடைக்கலம் வேண்டிப் பாடுகின்றார். அடைக்கலமாலைச் செய்யுள் ஒவ்வொன்றிலும் இறைவனின் வல்லமையைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றார். புகழ்க்குரிய அத்தகைய வல்ல நாயனிடத்திலல்லாமல்—வேறு யாருடைய உதவியையும் பெற்று ஈடேற்றம் பெற முடியாதென்பதையும் உணர்த்துகின்றார். அல்லாஹ்வுக்குரிய பண்புகளான “அஸ் மா உல் ஹுஸ்னா” எனப்படும் அழகிய திருநாமங்களில் ஒவ்வொன்றைக் கொண்டே பாடல்களின் ஈற்றடிகள் முடிவடைகின்றன. ‘அல்லாஹ்வுன்னடைக்கலமே’ ‘றஹுமானுன்னடைக்கலமே’ ‘றஹீ முன்னடைக்கலமே’ என்பன அவற்றுட் சிலவாம்.

•• பொல்லாத தீதனென் றெல்லாரு மென்னைப்

புறக்கணித்துச்

சொல்லாத மாவசை சொல்லினுங் கொல்லினுஞ்

சோர்வுபடே

னெல்லாஞ் செய் வல்ல நின் கோபம் பெருமலிருக்க நிதம்
அல்லாரு வென்றுனைக் கெஞ்சுகின் றேனுன்னடைக்கலமே'

என்னைப் பொல்லாதவன், தீயவன் என்று வசைமொழிகள் கூறிக்கொள்ள நினைக்கும் எவரது கோபத்துக்கும் நான் அஞ்சப் போவதில்லை. யா அல்லாஹ்! உன்னுடைய கோபம் என்மீது கொஞ்சமேனும் ஏற்படாமலிருக்க வேண்டுமென்றே அஞ்சுகின்றேன்.

அல்லாஹ்வையும் அடியானையும் தொடர்பு படுத்துவதே தொழுகை. அதனால், அல்லாஹ்வின் அன்பு அடியினிற் படர்கின்றது. எனவே 'தூலமெல்லாம் அன்பின் மூலமதாக' எனக் கூறுகின்றார். அந்த அன்புமயமான காட்சியே இந்த உடலும் உள்ளமும் என்பதையும் அவர் விளக்குகின்றார். அதனால் "தொழுகின்ற அடியானுக்குச் சீலமெல்ல! ந்தரவேண்டும்" என்று பாடி அடைக்கலம் வேண்டுகின்றார்.

காலமெல் லாமுன்றன் மீதே நிலைக்குங் கருத்துணர்ந்து தூலமெல் லாமன்பின் மூலம தாகத தொழுமடியேன் சீலமெல் லாந்தர வேண்டுமிப் பாவி செறிந்திலங்கும் ஆலமெல் லாஞ்சிறந் தோங்கும் மஜீதுன் வடைக்கலமே.

இவ்வாறே அடைக்கல மாலையின் செய்யுட்களனைத்தும் உள்ளத்தைக் கனிய வைக்கும் பக்திச் சுவையைத் தருவனவாய் அமைந்துள்ளன.

“பிரபந்த புஞ்சம்” என்னும் தொகை நூலில் இந்த அடைக்கல மாலை யும் இடம் பெற்றுள்ளது. ஹிஜ்ரி 1319ம் ஆண்டு 1901) அச்சிடப்பட்டுள்ள பிரபந்த புஞ்சத்தில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பேரில் முரூஜாத்து. எண்கலை வண்ணம், வன் மெல்லிசை வண்ணம், கண்டி செய்கு சிஹாபுத்தீன் வலி பேரில் கண்டிப்பதிற்புப் பத்தந்தாதி. அருண்மணிமாலை என்பனவும் இடம் பெற்றுள்ளன.

கண்டி மீராமக்காம் தர்காவில் நல்லடக்கம் பெற்றுள்ள செய்கு சிஹாபுத்தீன் வலியுல்லா பேரில் கண்டிப்பதிற்புப் பத்தந்தாதி பாடப்பட்டுள்ளது. இந்த வலியுல்லாவைத் தனது ரூஸிரி யராசவும் பாவப்பிணியகற்றத் துணை புரிபவராகவும், துணைவேண்டிப் பாடியுள்ளார் புலவர். இங்கு தான் புலவர் தர்கா வித்துரைகவும் இருந்து வந்துள்ளார். இந்நூலில் நூறு விருத்தங்களைப் புலவர் அந்தாதியாகத் தொடுத்துள்ளார். ஒவ்வொரு பத்துப்பாடல்களையும் ஒவ்வொரு வகையான சந்த அமைப்பிலே வைத்துப் பாடியுள்ளார். இப்பாடல்களிலே செய்கு சிஹாபுத்தீன் வலியுல்லாவின் மகத்துவமும், கண்டி நகர்ச் சிறப்பும் மிக அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கண்டி மாநகருக்கோர் பேரொளியைய், நறுமணியாய்க் குருமணியாய் வீற்றிருக்கும் வலியுல்லாஹ், இயற்கைமாரி பொழிவது போல் எவ்வுயிரும் செந்தண்மை பூண்டொழுகச் செங்கோலோச்சம் மன்னர்க்கும் அருள்பாலிக்கும்

தருமவாழ்வை மேற்கொண்டவராய் விளங்குகின்றார். அத்தகைய பெருவாழ்வைப் பிபற்றுயர்ந்தவலியுல்லா வாழ்கின்ற இடமாதலால் கண்டி நகரின் இயற்கையும் இன்னெழிற்காட்சியும் குன்றின் மேலிட்ட தீபமேனச் சிறந்து விளங்குவதாகக் காண்கின்றார் புலவர்.

குழவுள்ள குளிர்ச்சி பொருந்திய குன்றங்களிற் காணப்படும் விண்ணளாவிய கோபுரங்களைப் பார்ப்பதே ஒரு தனியின்பம் என்பதையும் அவர் சுவைபடக் கூறுகின்றார். 'தண்ணளாவிய தாபரக் குன்றமே' என்றதனால், அவற்றின் இயற்கைத் தன்மைகளை நேரே அனுபவிக்கச் செய்கின்றார்.

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்தேங்குங் கண்டிநகர்க் கோரொளிவா யிருந்தடிகள்
சிறப்பிற் போற்றப்
பேர்தாங்கு நறுமணிநங் குருமணியாய்க் காரணத்தின்
பிறங்கல் போன்ற
நீர்தாங்கு மியற்கையினு லெவ்வுயிர்க்குஞ் சுரந்தளிக்கு
நெறியாற் செங்கோற்
ரூர் தாங்கு புயத்தவத்தோர் தமக்கினருள் புரிந்தருளும்
தரும வாழ்வே.

கலிவிருத்தம்

விண்ண ளாவிய மேனிகைக் கோபுரக்
கண்ண ளாவிய காதலர்க் காதலாற்
பண்ண ளாவிய பாவைய ரார் கண்டித்
தண்ண ளாவிய தாபரக் குன்றமே

இவ்வாறே அந்தாதிச் செய்யுட்களைத்தும் இன்பம் நல்குவனவாக அமைந்துள்ளன.

கவிஞர், கண்டி செய்கு சிறாபுத்தீன் வலியுல்லா பேரில் அருண்மணிமாலை என்ற நூலொன்றையும் இயற்றியுள்ளார். இம்மணிமாலை ஒவ்வொன்றிலும், கண்டி நகரின் சிறப்புப் பாடப்பட்டுள்ளது. 'கண்டி நகர் வேந்தே', கண்டி நகரத்தேசிகரே, என்பன போன்று ஒவ்வொரு பாடலிலும், வலியுல்லாவைக் கண்டி நகரோடு இணைத்துப் பாடியுள்ளதை நோக்கலாம். அவர் இறைவனின் நல்லடியாராக வாழ்ந்ததால் 'மெய் பிடித்த கண்டி நகர் வேந்தே' என்று போற்றப்படும் நேரிசை வெண்பா வொன்றின் மூலம், அன்னாரின் துணை வேண்டிப் பாடுவதையும் நோக்குவாம்.

மெய் பிடித்தோர் என்றும் விளங்குவார் மேதினியிற்
பொய் பிடித்தோர் வீண்மோசம் போவரே—மெய்பிடித்த
கண்டிநகர் வேந்தர் திருக் கால்ணையைக் காதலித்தே
யண்டினை நோக்குதிர் கண்ணால்

வலியுல்லாவிட மகத்துவத்தையும் மேன்மையையும் எண்ணிய புலவர் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல்களின் மூலம் மேலும் அவருக்குப் புகழ்மாலை சூட்டிப் பாடுகின்றார். நாகூர் ஆண்டகையின் வழிவந்தவர்கள் வலியுல்லா. அத்தகைய பாரமடரியத்தை மேற்கொண்டு, தமது முன்னோர்கள் பெற்றுவந்த புகழ் மாலையைத் தாமும் பெற்றவராய்த் திகழ்கின்ற வலியுல்லா, இறையருட் பேரொளியாகவும் விளங்குகின்றார். "சிந்தாமணியெனக் கண்டியில் மேவும் தேசிகரே" என்று கண்டி நகரோடு தொடர்பு படுத்தி வலியுல்லாவிடப் பேரருளைப் போற்றுகின்றார்.

அந்தாதி மாலை யணிந்தது போலிவ் வருங்கிலையு
வந்தாதி யந்தமதாய்க் கேட்டணிந்து மணிப்புயமே
விந்தாதி யாகமென வருளே மிகவீகுதிராற்
சிந்தா மணியெனக் கண்டியின் மேவிய தேசிகீர

இவ்வாறே ஒவ்வொரு செய்யுளும் அருண்மணியாக
அமைந்து அம்மாலையை அழகு படுத்தக் காணலாம்.

பல்வேறு சந்தங்களிலே 'சந்தத் திருப்புஃழ்'
ஒன்றையும் புலவர் பாடியுள்ளார். தமிழில் 'திரு'
என்பதை அடைமொழியாகக் கொண்டு, கடவுள்
நாமத்தால் சைவத் திருப்புஃழ்ப் பாடல்கள் பல
பாடப்பட்டுள்ளன. ஈண்டு பாட்டுடைத் தலைவ
ராகக் குறிப்பிடப்படுபவர், நபிகள் நாதர் ரசூலே
கரீம் (ஸல்) அவர்களாகும் அண்ணலார் பேரிலே
நூறுவிதமான அழகிய வண்ணங்களில் இப் பாடல்
கள் பாடப்பட்டுள்ளன. அதனால் ஒவ்வொரு பாட
லின் இறுதி அடியும் 'இரசூலே' என்ற இன்னிசை
யோடு முற்றுப் பெறுவதைக் காணலாம்.

சந்தங்களின் அலங்கார ஒசைகளுடனே
பாடல்கள் ஆரம்பமாகின்றன. அத்தகைய சந்தத்
தின் வண்ண அமைப்பையும் அதனோடு கூடிய
பாடலையும் நோக்குவாம்.

தன தான தானதத்த
தன தான தானதத்த
தன தான தானதத்த தனதானு''

என்று ஆரம்பித்து,

சுர மேக வாத பித்த
மதிசார மேலினைத்த
றொடு தோஷ மூல ரத்த—மலமாருத்

துயர்மேவு குலை குட்ட
முதிர் சோகை நாவரட்சி
சொறி காச நீரடைப்பு—வதிதாகம்

ஊர வாக நீள் வலித்தல்
தொடை வாழை வாயு விக்கல்
களமாலை பேதி மற்ற—வடுநோய்கள்

கவி பாடு தாதனுக்கு
முயர் வான் தீனிணத்தார்
கவிவாணர் யாவருக்கும்— அணுகாமல்
அருள்வீரே.

என்று தொடர்ந்து பாடப்பட்டுள்ள அப்பாடலின் இறுதி; 'இறகுவே' என்று முற்றுப் பெறுகின்றது.

தனக்கும் உயர்வான தீனிணத்தார், கவி வாணர்கள் ஆகியோருக்கும். மேகம், வாதம், பித்தம், மூலரத்தம், சொறி, காசம், நீரடைப்பு போன்ற நோய்கள் அணுகாமல் காத்தருளுமாறு இப்பாக்களில் வேண்டி நிற்பதைக் காணலாம். இவ்வாறே ஒவ்வொரு பாடலிலும், மூன்று முக்கிய அம்சங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

1. குறையிரந்து துஆ வேண்டி நிற்பல்.
2. நபிகள் பெருமானாரின் புகழைப் பாடுதல்.
3. மகிகாவின் அல்லது மதினாவின் நகர்ச் சிறப்புப் பாடுதல்.

இதனால், திருப்புகழ்ப் பாக்களுக்குத் தேவையான சகல அம்சங்களும் சந்த அமைப்போடு இணைந்து காணப்படுகின்றன.

“கறை படாத பரலோக
நகர மேகி யுறவாச

கமல பாத மலர்காண—அருள்வீரே”

என்ற அடிகளில், வானமண்டலங்களைக் கண்டு வந்த குற்றமற்ற தாமரைப் பொற்பாதங்களைக் காண்பதற்கு அருள்வீரே-என்று துஆ இரைஞ்சுப் படுகின்றது. அதே பாடலில் பெருமானாரின் பெரும் புகழ் எவ்வாறு கூறப்படுகின்றதென்பதையும் நோக்குவாம்.

அபூ ஜஹ்லின்
பிழைகளின் தடைபேச
நெடிய சோகு கரி கூறு
பினமு ருத நவமே செய்—தினீரே

என்ற அடிகளில், அபூஜஹ்லின் எதிர்ப்புகளுக்கு அஞ்சாது பிழைகளைக் களைந்து, உண்மைகளை நயமுடன் எடுத்தியம்புவாரே என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம்.

மேலும் அய்பாடலின் நகர்ச்சிறப்பு என்ககனம் சுவையூட்டுகின்றதென்பினதும் நோக்குவோம்.

கருமை மீது போறி பாவு
கவிஞிறு மாட மயிலாடு
கவினு லாவு பொழின்மேடை—களிலேசண்டு

கணக னாரை விசை மீற
மிகுவ வேக ரவி வாணர்
கவிகள் பாடு மதினாவி—நிறகுலே

“மலர் வனம், அங்கே வண்டுகள் இசை பாடுகின்றன - மயில்கள் ஆடுகின்றன, குயில்கள் பாடுகின்றன, இத்தகைய பேரெழில் கொழிக்கின்ற நறுமலர் வனங்களினின்றும் எழுகின்ற இன்னிசைக்கர்னராகங்களின் மத்தியிலே சவிதையாடி மகிழ்கின்ற கவிவாணர் வாழுகின்ற மதின நகரத்தின் இரவுலே” என்று மதின நகரின் சிறப்புக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறே சந்தக் திருப்புழிற் பாடுகின்ற ஒவ்வொரு பாடலிலும் அருள்வேண்டி நின்றல், நபிகளாரின் திருப்புகழ் பாடல், மக்கள் அல்லது மதினவின் நகர்ச் சிறப்புப் பாடல் என்பன இடம் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு திருப்புகழ்ப் பாடலும் ஒவ்வொரு வகைபான இனிய சந்தங்களிலே பாடப்பட்டு நயந்தருகின்றன.

இன்னுமொரு பாடலில் அறபு நாடு எவ்வாறு வர்ணிக்கப்படுகிறதென்பதைப்பார்ப்போம்.

..... அணி மணி

ஒளிந் நதி பதி யுண்கணி திலகமெ

னதிக வளமுறு மதினவி னரசெய் யிறகுலே

‘ஆறில்லீர ஊருக்கு அழகு பாழ்’ என்பார்கள். இயற்கையின் இன்பவளத்துக்கு அழகு நடைபோடுகின்ற அனைநதிகளே கவிஞர் கேமரானின் கண்முன் காட்சி தருகின்றன. ஆதலால், இறைவனின் இறுதித் தூதரான, உலக ரட்சகர் முஹம்மது முஸ்தபா (ஸல்) அவர்கள் தனது இருப்பிடமாகக் கொண்ட மதின நகரை ‘நதிபதி’ எனக் குறிப்பிடுகின்றார். உலகுக்கோர் நெற்றித் திலகமென அந்நகருக்கு அழகூட்டுகின்றார். நதிகளால்

பல்வளமும் பெருகும் மதினாவின் அரசர் நபி
இறகு வே என்று சிறப்பிக்கின்றது புலவரது
கற்பனையுள்ளம்!

இவ்வாறு நூறு வண்ணங்களில், நூறு
பாடல்களால், நூறு முஹம்மது (ஸல்) அவர்களைப்
புகழ்ந்து பாடிப் போற்றியுள்ளார் புலவர். சங்க
கால இலக்கியச் சொற்களால் மணம் பரப்பி-
எதுகை மோனை சிறக்க, ஓசைநயம் பொருள்நயம்
என்பன வண்ண அமைப்புக்களால் சிறப்புற்று
விளங்க, சந்தத் திருப்புகழ்ப் பாக்கள் உள்ளத்தை
அள்ளுந் தன்மையில் அமைந்துள்ளன.

இந்நூல் ஹிஜ்ரி 1327ம் ஆண்டு (1909),
கொழும்பு நடராஜா அச்சியந்திர சாலையில்,
அச்சிடப்பட்டு, பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அக்
காலத்து வாழ்ந்த சைவ, இஸ்லாமியப் புலவர்கள்
பலரும் இந்நூலைப் புகழ்ந்து பாராட்டியுள்ளனர்.

சீருலவு முமர்ப்புலவர் சீரு நூலுள்

சிறந்த இராமாயணங்கம்பன் சொன்னாலும்
பேருலவு மருணகிரி புகழும் காசிம்

பெரும் புலவோர வர்கடிகுப் புகழும்போல
மேருலவு புயத்தனல்லாப்பிச்சை செய்த

வேள்வியத்துல் காதிரியற் கவிஞன் சொன்ன
வேருலவு திவிய சந்தத் திருப்புகழ்ப்பா

வினிய நவரச மதுர்த்தின்ப மாதோ.

உமறுப் புலவரின் சீருப்புராணம், கம்பன்
இயற்றிய இராமாயணம், காசிம் புலவரது திருப்
புகழ் என்பன தமிழ் இலக்கியத்தை அணிசெய்யு
மாப்போன்று, நவரச இன்பங்களையும் பெற்று

விளங்குகின்றது சந்தத் திருப்புக்ழ், என்பதாகத் திருப்புத்தூர் முத்துவாலை வெண்பாப் புலிக்கவி ராயர் சிறப்பிக்கின்றார்.

காட்டுபாவா சாகிபு ஆண்டகைபேரில் காரணக் கும்மி நூலொன்றையும் புலவர் இயற்றியுள்ளார் வீரம், அன்பு, காதல், பக்தி முதலான நவரசச் சுவைகளையும் அடக்கியதாக இக்காரணக் கும்மிப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. கொழுப்பு, கொம்பணித் தெருவில் வாழ்ந்த, எம் எஸ். முஹிப் பத்தீன் சேராமுதலியாரது முயற்சியால், சென்னை வாணிவிலாச அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப் பட்டு. 1905ஆம் ஆண்டு, இலங்கை அரசாங்கப் பதிவுச் சட்டப்படி பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது.

நாகூர் ஆண்டகையெனப் போற்றப்படும் சாஹூல் ஹமீதொலி நாயகரின் பேரரசான காட்டுபாவா சாகிபொலியின், வீரத்தையும் தியாக வரலாற்றையும், அன்னார் நிகழ்த்திய அற்புதங்களையும் தொண்ணூற்றிரண்டு கும்மிப் பாக்களாற் பாடியுள்ளார் புலவர்.

காப்புச் செய்யுளான எண்சீரடியாசிரிய விருத்தமொன்றின் மூலமாக, வலியுள்ள எவ்வாறு நபிகள் பெருமானாரின் மரபுவழியில் பிறந்துள்ளார் என்பதையும் விளக்குகின்றார்.

திங்கள் வரவழைத்துரைத்த நெயினார் சொந்தத் திருமரபில் வருநாகூர் மீரான கல்தான்
மங்களர் தந் தம்பலத்தாற் பெற்ற பாலர்
மாதவஞ்சேர் செய்குபூ சுபவாங்கோமான்

தங்குருவின் குலவிளக்காய் வந்த செல்வத்
 தனயரெனுங் காட்டுவா சாகிபெங் கோற்
 துங்கமுறுங் காரணத்தின் கும்மி பாடச்
 சோதிமய மானபரஞ் சுடர்காப் பாமே.

தாள ஒழுங்குடனமைந்த சந்தங்களேக்
 கையாண்டு, கும்மிப்பாடல்களால் இறைவாழ்த்துப்
 பாடப்பட்டுள்ளது. அல்லாஹ்வின் பேரால் ஆரம்
 பித்து. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பேரிலும்,
 'நான்கு யார்கள்' எனப் போற்றப்படும் ஹஸரத்
 அபூபக்கர், ஹஸரத் உமர், ஹஸரத் உதுமான்,
 ஹஸரத் அலி ஆகியோர் பேரிலும் அப்பாடல்கள்
 பாடப்பட்டுள்ளன. வலிமார்களுக்கெல்லாம் தலை
 வராக விளங்கும், முஹிய்யத்தின் அப்துல் காதிர்
 ஜீலானி அவர்கள் பேரிலும் வாழ்த்துப்பாடலொன்று
 பாடப்பட்டுள்ளது. வாழ்த்துப்பாடல்களைத்தும்
 கும்மிப்பாடல்களாக ஆரம்பித்துச் சந்த ஒழுங்கு
 பிசுகாத, துள்ளல் நடையில் முடிவடைவதைக்
 காணலாம். முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களது
 காப்பு வேண்டிப் பாடியுள்ள பாடல் இதுவாகும்.

தான தந்தனத் தானான தன
 தான தந்தனத் தன்னான

தனதந்தன — தனதந்தன
 தனதந்தன — தனதந்தன
 தந்தனத் தான தனதனான

கற்பக மாகிய காட்டுவா சாகிபெங்
 கண்மணி மேற்கும்மிப்பாட்டுரைக்கக்

கஞ்சப்பத — நெஞ்சிற்றகு
 மஞ்சொற்கவை — ரஞ்சித் தொளிர்
 ஹாமீம் முஹம்மதுங் காப்பாமே—தானன

இவ்வாறே இதன் ஏனைய காப்புச் செய்யுட்களும் சுவைமிக்கனவாய் அமைந்துள்ளன.

இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவராகிய வலியுல்லா காட்டுவழியே செல்லுகின்றார். வழி தெரியாது தவித்துக்கொண்டிருந்த ஏழு பிராமணப் பெண்களை வலியுல்லா சந்திக்கின்றார். பயங்கரமான அக்கானகத்திலே, பிராமணப் பெண்களுக்கு ஆறுதல் கூறி அழைத்துச் செல்லுகின்றார். கள்வர்கூட்டமொன்று அப்பெண்களை எதிர்க்கின்றது வலியுல்லா அக்கள்வர்களை எதிர்த்துப் போராடுகின்றார். கள்வர்களால் தாக்குண்ட வலியுல்லா அவ்விடத்திலேயே மரணமடைகின்றார். இதனைக் கண்ட பெண்கள் மேலும் பீதியடைகின்றனர். என்ன செய்வதெனத் தெரியாமல் திகைக்கின்றனர். தங்களுக்கு ஏற்படப் போகும் ஆபத்தை எண்ணிய அப்பெண்கள் கலக்கமுற்ற போதிலும் அன்பு சாட்டித் துணைநின்ற வலியுல்லாவை நினைத்து அழுது புலம்புகின்றனர்.

காட்டு வழிதனி லெங்களை விட்டிந்தங்
கள்வர்கள் வாதைக் ககப்படவோ
சூட்டின னாதி தலையெழுத் தோவென்று
சொல்லி யழுதனர் தோகையரே.

*

*

*

வள்ளலே கண்ணே நவமணி யேகுரு
மாமணியே தவப் பூமணியே
தெள்ளிய காட்டுபா வாமணி யேதிருத்
தின்மணி யேமரு மான்மணியே

நாதா வேதிருத் தாதா வேயெங்கள்
 நாயக மேதிருத் தாயகமே
 வேதா வேகாட்டு பாவா வேயென்று
 மேலுங்கண் ணீர்மழை யூற்றிநின்று

என்று புலம்பிக்கொண்டிருக்கும் போது தான், கள்வர்களது கண்கள், ஒளிமங்கிக் குருடாகின. உடனே கள்வர்கள் வலியுல்லாவின் மகத்துவத்தை உணர்ந்துகொண்டனர். பாவச் செயல்களை எண்ணி வருந்தினர். பிராயச் சித்தமாக மன்னிப்புக் கோரினர். மீண்டும் அவர்களது கண்கள் ஒளி பெற்றன. அப்பெண்களுக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறித் தேவையான உதவிகளைச் செய்யவும் முன்வந்தனர். செல்லவேண்டிய இடத்துக்கு அப்பெண்களை அழைத்துச் சென்று அவர்களது இல்லங்களிற் சேர்த்தும் வைத்தனர். இச்சம்பவத்தை ஊர்மக்களுக்கும் தெரிவித்தனர். ஊர்மக்கள்; உடனே காவகத்தை அடைந்தனர். வலியுல்லாவை நல்லடக்கஞ் செய்தனர். பிற்காலத்திலே சென்னை, நவாபு அவ்விடத்திலே 'தர்கா' சென்னும் ஆலயம் கட்டிச் சிறப்பித்தார்.

தேச தேச மன்னர் வந்துவந் தேத்திய
 சீரொலி நாதர் திருத்தருகா
 வாசம் பொருந்திய சென்னை நவாபினால்
 மங்கள மாகமுன் கட்டினதே

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த 'காட்டு பாவா சாகிபு' என்ற நூலுக்குப் பல இந்து முஸ்லிம் புலவர்கள் சார்ந்து சுவிகள் வழங்கியுள்ளனர். இந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்கோர் பாலமமைப்பது போன்று இந்நூல் அமைந்துள்ளதெனவும் சிலர்

பாராட்டியுள்ளனர். இதுபோன்ற மேலும் பல சுவையான கும்மிப் பாடல்களைப் புலவர் பாடியுள்ளார்.

கவிஞர் கோமான் இரண்டு பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களை எழுதியுள்ளார். முறிய்யத்தின் ஆண்டகை காரணப்பிள்ளைத்தமிழ் என்ற நூலில், முறிய்யத்தின் அப்துல் காதிர் ஜீலானியவர்களைப் பிள்ளைப் பருவமாகப் பாவித்துத் தாலாட்டுப்பாடும் அழகே ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். நபிகள் பெருமானாரின் பேரராஜி-வலிமார்களுக்குக்கெல்லாம் தலைவராகிய முறிய்யத்தின் ஆண்டகையின் உயர் பண்புகளைச் சித்தரிக்கும் பாடல் எவ்வாறு அமைந்துள்ளதென்பதை நோக்குவாம்.

நீதி விளங்கும் நெறிக்கடவே
 நினைக்கு மெளியோர்க் கருட்கடவே
 நீதி பரணைத் தொழுங் கடவே
 நேச விகவாசக் கடவே
 வேதக் கடவே மெய்க்கடவே
 விளங்குங் கலைஞா னக்கடவே
 சோதிக் கடவே மனவிருளைத்
 துணிக்ஞுங் கடல்சோப னக்கடவே
 துணையாம் சரணக் கோகனகம்
 தொண்டர்க் குதவுந் தூய்க்குறைசிச்
 சாதி நறுஞ்ச கரத்தெழுந்த
 தரளக் கடவே தாலேலோ
 தருமக் கடவே கௌதுஸம
 தானீ தாலோ, தாலேலோ.....

காயல் நகரைச் சேர்ந்த தைக்கா சாகிபு வலியுல்லா பேரிலும் பிள்ளைத்தமிழ் நூலொன்றை இயற்றியுள்ளார் புலவர்.

புலவது 'பிரான்மலைப் பதிகம்' என்னும் நூல் 1887ஆம் ஆண்டு சென்னையில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இது, பிரான்மலையில் தல்லடக்கம் பெற்று விளங்கும், சேகு அப்துல்லா அவர்கள்மீது பாடப்பட்டிருக்கிறது. புலவர், தமது ஞானகுருவாகவும், வழிகாட்டியாகவும் பிரான்மலை நாயகரைக் கருதுகின்றார். பெற்றார் தமது குழந்தைகளிடத்துக் காணப்படும் துன்பங்களையும் குறைகளையும் அன்பு கூர்ந்து அகற்றத் துணை நிற்பது போன்று "என்கலியகல உமது நற்றூளை என்மனதில் இருத்தியருள்வீர்" என்று வேண்டுகின்றார். ஞானதருவே! திருவருள் வளர்ந்திலங்கும் ஞானதருவே! என்று அன்றாடி புகழ்பாடிய வண்ணம் குறையகற்றுமாறு வேண்டுகின்றார் புலவர்.

மருவாய் விளங்கிய நிராமயத் திருவருள்
 வளர்ந்திலகு ஞான தருவே
 வறிஞனென் கலியகலவுமது நற்றூளை யென்
 மனதினி லிருத்தி யருள்வீர்
 சிறுமதலைமேற் பிரீதி பெற்றவர் கருற்றவத்
 திறமைபோ லெனையாளுவீர்
 சிலையின்பு பிரான்மலையின் முத்தொளிவான
 சேகப்துல்லா நாதரே!

அருள்வாக்கி, பரிசோதித்துச் சிறப்புப்பாயி
 ரம் வழங்கிய நூல்களுள், "குருவருளானந்தக்
 காட்சி" என்னும் நூலும் ஒன்றாகும். 1914ம்
 ஆண்டு பதிப்பித்த அந்நூலில், காயல்மாநகர்
 தைக்கா முஹம்மது சாலிஹ் (வலி) பேரால், அருள்
 வாக்கி பாடிய 'திருச்சந்தப் பிள்ளைத்தமிழ்' என்ற
 பகுதியும் இடம்பெற்றுள்ளது. இது 102 பாக்களால்

இலகுவான நடையில் பாடப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர் கபூர் அவர்களது 'நாயகமே' என்ற சந்தப்பாக்களை ஒத்தனவாயுள்ளன. "மவுலாய சல்லி வஸல்லிம்" என்ற அரபுச் சந்த அமைப்பிலுள்ள சில பாடல்களை நோக்குவாம்.

“பகுதாதின் காரணரே — பலனருளும் பூரணரே
மகமேரே மாரணரே — மதிமேவு தாரணரே
இகமீது தாபரரே — எங்களுயி ரானவரே
எப்போது மாதரரே — எங்குநிறை வானவரே
தஸ்தக் கீரென்பீரே — உங்கள்
தஞ்ச முஹிய்யத்தினே”

“சற்குண சிந்தாமணியே — தரளவொளி மாமணியே
பற்பலவுந் தேர்மணியே—பகரு மெங்கள் சுண்மணியே
பெசற்பயலை தேர்மணியே—புரவலர் வாழ்த்தும்
மணியே
பூரணத்தைத் தேர்மணியே—புலவோர்க னுமணியே
ஷெய்கு முஹம்மது ஸாலிகே—எங்கள்
ஷெய்கு ஒலியுல்லாவே ..”

இக்காலத்திலே, சிங்கள ஸ்ரீ விக்ரமசிங்ஹ நாட்டியம் இலங்கையெங்கிலும் பிரபல்யமடைந்திருந்தது. அந்த நாட்டியத்தில் இடம் பெற்ற “மெஹிவாம நிலதாரிங் கெந்தவா மங் தோரூ கள” என்ற பாடலின் சந்தத்துக்கமைவாக, தமிழ்ப் பாடலொன்றைப் பாடும்படி, கொழும்பில் ஒரு சிங்களக் கவிஞர் கேட்டுக்கொண்டார். உடனே அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப்புலவர் அதே சந்தத்தில் கீழ்க்காணும் பாடலை தைக்கா சாஹிபு அப்பா மீது பாடினார்.

அதிவிதா மதுர பேரின்ப நாதன் மீதே தினமே
அகில நிலைவே சுற்பகாவே பூமா சரதம்
வருமிரு ஞான யோக சேமவாம புஞ்சம்
தயவாக சதா உளைநோக்கி பதாமலரதே அனுவிரதம்

உமரொலி பாலகா கவாதித்தே வேந்தரே சரணம்
கணசந்தர விஜயம் பொன்னின் மணியம்
வித்தகா காஹிருர் அடியன தீதரம்
தயாபரர் நீர் பலன் மிகு மேவு தைக்கா சாஹிபு மேலோர்

பின் ஒருவர் 'ஓத்தமலை மெத்தமலை' என்ற
சந்தத்துக்குப் பாடும்படி கேட்கவே,

"சுத்தராஜா நீரே தானன் தாய் நேரே
சுத்தன்மீதே எக்காலும் காத லோரே
காஹிருரு மேவுதாரு தானடி மாளே—மிக
சந்தரப் பொன்மேவு தைக்கா சாஹிபுதாளே
சந்தம் கமழ் தோலக ஒளிர் வாகமயிலே— எங்கள்
கண்ணின் மணியான தைக்கா சாஹிபு தாளே

என்று பாடியதைக் கேட்ட மக்கள் இவரை,
நிமிடவி வித்துவான் எனப்போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

கவிஞர் கோமான் எண்ணற்ற கவிஞர்களது
பாடல்களைப் பரிசோதித்துச் சிறப்புப் பாயிரங்
களும் வழங்கியுள்ளார். சாற்று கவிதளும்
பாராட்டுக்களும் வழங்கியுள்ளார்.

இவ்வாறு கவிஞர் அப்துல் காதிர் அவர்கள்
தம் கவிச்சுவையைக் கற்கண்டெனச் சுவைத்துக்
கருதும் பயன்பெற்றுக் காலமெலாம் மகிழலாம்.

✍

புலவரின் குடும்பம்

—000—

18ஆம் நூற்றாண்டிலே இலங்கையில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி நிலவியபோது-இந்த நாட்டின் பொருளாதார வளம் தேயிகைச் செய்கையிலும் கோப்பிச் செய்கையிலும் தங்கியிருந்தது. தோட்ட வேலைகளிற் பரிச்சியமுள்ள தொழிலாளர், தமிழ் நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு வரவழைக்கப்பட்டனர். தோட்ட வேலைகளில் அனுபவம் வாய்ந்த முதலாளிமார் சிலரும் இலங்கைக்கு வந்து மலைநாட்டுப் பகுதியில் சிறு அளவிலான கோப்பித் தோட்டங்களையும் தேயிலைத் தோட்டங்களையும் நடத்தி வந்தனர். இவர்களால் ஆங்கிலேய தோட்டத் துறைமாத்களுடன் போட்டிபோட முடியாமலிருந்தது. எனினும், நாட்டின் பொருளாதார வளத்திற்குக் கைகொடுத்து உற்பத்தித் துறைகளில் ஆர்வங்காட்டியுள்ளனர்.

திருப்புத்தூரைச் சேர்ந்த ஆடம்பிள்ளை ராவுத்தர் இவ்வாறு இலங்கைக்கு வந்து மலைநாட்டில் தெல்தோட்டை நகருக்கண்மையில் போப்பிட்டியாவில் கோப்பித் தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டிருந்தார். பல தொழிலாளருக்கு மேற்பார்வையாளராக இருந்த அவரது மகன் அல்லாபிச்சை. இவர் பட்டியகாமம் மாமுநெய்ஞர்

சுடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஹவ்வா உம்மாமை மணம் முடித்தார். அல்லாப்பிச்சைக்கும் ஹவ்வா உம்மாவுக்கும் அருந்தவப் புதல்வராக அப்துல் காதிர்ப் புலவர் 1866ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 30ந் திகதி பிறந்தார். புலவருக்கு நான்கு சகோதரர்களும் நான்கு சகோதரிகளும் இருந்தனர். சகோதரர்கள் அ. பி. காதர் மொஹிதீன், அ. பி. பீர் முஹம்மது அ. பி. மீரா ராவுத்தர், அ. பி. முஹம்மது மொஹிதீன் அப்துல் காதர்.

சகோதரிகள்: அ. பி. செயீனம் பீபி, அ. பி. பீபி, (ஆலிம் பெரியம்மா) அ. பி. காதர் பீபி, ஹாஜி அ. பி. சுலைஹா பீபி.

அ. பி. காதர் மொஹிதீன் தெக்தோட்டை, லால்கந்த குருப் தோட்ட நிர்வாகியுடன் சேர்ந்து தேயிலைச் செய்கை முறைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் நடத்திப் பிற்காலத்தில் "மதககுல தோட்டத்தை" தனது சொந்த முயற்சியில் உருவாக்கினார். இவரது சொந்தக் தோட்டமான மதககுல தோட்டம், இன்றும் தேயிலைத் தோட்டமாகவே இருக்கிறது. இவங்கைத் தேயிலை உற்பத்தியாளர் பட்டியலைக் கொண்ட 1921ம் ஆண்டின் Green Book ல் அவரது பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அ. பி. பீர் முஹம்மது என்பவர் கண்டியில் வர்த்தகராக இருந்து வந்துள்ளார். கண்டி, பேராதனை ரோட் 87ம் இலக்கத்தில் வாழ்ந்த இவர் சுட்டுக்கலையிலேயே மரணமானார்.

அ. பி. மீரா ராவுத்தர், வர்த்தகத்துறையிலும், தோட்டத் தொழிலிலும் முன்னணியில் இருந்தாரெனக் கூறப்படுகிறது.

அ. பி. மொஹிதீன் அப்துல் காதர் என்பவர், புலவரிடமும் கண்டிக் கல்லூரியொன்றிலும் கல்வி பயின்று, போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராகக் கடமையாற்றினார். கடைசியாகக் கண்டிப் போலீஸிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற இவர் 1951 ஆம் ஆண்டு தெல்தோட்டை போப்பிட்டியாவில் காலமாஞர். நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும், உப சபாநாயகராகவும் இருந்த திரு. பியசேன தென்னகோன் ஹேவாஹட்டை இறைவரி உத்தியோகத்தராக (D. R. O.) இருந்தபோது சமூக நல இயக்கங்கள் பலவற்றின் முக்கிய உறுப்பினராக அ. பி. மொஹிதீன் அப்துல் காதர் நியமனம் பெற்றிருந்தார். இவரது புதல்வர்களில் ஒருவரான ஜாப் அப்துல் அசீஸ், கல்விப் பகுதி கண்டிய நடனத் தேர்வுக்குழுவின் அங்கத்தவராகப் பணிபுரிகின்றார்.

சகோதரிகளில், பீபிப் பெரியம்மா என்பவர் ஆலிம் பெரியம்மா என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். கிதாபோதி இஸ்லாமிய மார்க்கத் துறையில் மேதையாக இருந்த இவர், சொந்த ஊரிலே மத்ரஸாவொன்றை நடத்தி வந்தார். சகோதரிகளில் ஹாஜி அ. பி. சுலைஹா உம்மா, இப்பொழுது கண்டி மகியாவையில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவரின் மனைவியின் பெயர், பாத்தும்மா பீபி, இவர்களுக்

குப் பிள்ளைகளாக மூன்று ஆண்களும் இரண்டு பெண்களும் இருந்தனர்.

காதர் மொஹிதீஸ், இபுரூஹிம், அப்துல் கரீம் என்ற மூன்று ஆண்களும் இலங்கைப் போலீஸ் படையில் சேவையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்கள்.

தனது தந்தையாரின் நூற்றாண்டு விழாவில் கலந்துகொண்ட அப்துல் கரீம் என்பவர் 1971 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் காலமானார்.

கதீஜா பீபி, மரியம் பீபி என்ற இரண்டு பெண் மக்களில் மரியம் பீபி என்பவர் 1972 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு புதுக்கடையில் மரணமானார். ஏராளமான பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டு களித்த அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர்ப் புலவர், 1918 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 23 ஆம் திகதி காலமானார். புலவர் கோமான் கண்டி மகியாவையில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். பேரகதனை ரோட் 87ம் இல்லத்திஸ் வாழ்ந்த அகரது சகோ தரர் பீர் முஹம்மது என்பரால், கண்டி மாநகர சபைப் பதிவுகத்தில், 24-9-1918ம் ஆண்டு, 22212 ஆம் இலக்கப் பதிவேட்டில், புலவர் அப்துல் காதிரின் மரணம் பதிவு செய்யப்பட்ட பொழுது இலங்கைப் பிரஜையாக மரணமடைந்தது, குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இன்னாலில்லாஹி வஇன்ஹு இலைஹி ராஜிஹன்.

தமது அந்திய காலத்திலே கண்டி மீரா மக்காம் தர்காவின் வித்துவானாக இருந்து, அங்கு நல்லடக்கம் பெற்றுள்ள செய்கு சிகாபுத்தின் (வலி) யின் பேரில் பல பாடல்களையும் பாடியுள்ளார்.

அப்துல் காதிர் ப் புலவரின் தமிழ்ப்பணியை ஈழத்து இலக்கிய ரசிகர்கள் பலவாறாகப் புகழ்ந்து பாராட்டியுள்ளனர். புலவரின் பேரால் விழாக்கள் நடத்தியுள்ளனர். பல இடங்களில் நடத்தப் பட்ட கலை விழாக்களின்போது புலவரின் நினைவாக “அருள்வாக்கி அரங்கங்கள்” நடத்தியுள்ளனர். 1964ம் ஆண்டு கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் அநுசரணையுடன் வந்தாறுமூலை மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் நடத்தப்பட்ட காப்பியப் பெருவிழாவில், விபுலாநந்த அடிகள், பூதத்தேவனார், ஆனந்த குமாரிசாமி, ஈழகேசரிப் பொன்னையா, ச தா சி வ ஐயர் ஆகியோருடன் அருள்வாக்கிக்கும் விசேட அரங்கொன்று அமைத்துப் பாராட்டினர்.

கிண்ணியாவில் நடந்த இஸ்லாமியக் கலை விழா, சிலாபத்தில் நடந்த தமிழ்விழா, மாத்தளையில் நடந்த தமிழ்விழா, அக்கறைப்பற்று இலக்கிய விழா, அட்டாளச்சேனை ஆசிரிய கலாசாலைக் கலை விழாக்களிலும், வேறு பல இலக்கிய கலைவிழாக்களிலும் அருள்வாக்கிக்கான அரங்குகள் அமைத்துப் பாராட்டியுள்ளனர்.

Est

MICROFILMED

Positive
Negative
Reel No.
Date

11071

துணை நூல்கள்

கட்டுரைகளை எழுதுவதற்கு ஆதாரமாக்கிக்கொண்ட அருள்வாக்கியின் நூல்களோடு மேலும் உதவிய நூல்களும் குறிப்புக்களும்.

1. ஞானப்பிரசன்னக ரத்தினம்
2. ஞானாந்த ரத்தினம்
3. சத்தின் ஞானர்த்தம்
4. பிரபந்த நீர்த்தனம்
5. முஹம்மது ஹனிபா மாலை
6. பிரபந்தத் திரட்டு
7. நபிநாம சங்கீர்த்தனம்
8. ஆசாரக்கோவை
9. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி
10. தமிழ் வளர்த்த முஸ்லிம்கள் (ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யது அஹமது)
11. கண்டி மீரா மகாம் தர்கா வெளியீடுகள்
12. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் (செ. அ. செ. ஹஸன் மௌலானா)
13. தமிழ்நாட்டு இஸ்லாமியப் புலவர்கள் (மு. அப்துல் மஜீது)
14. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பேராசிரியர், செல்வநாயகம்)
15. முற்றத்து மல்லிகை (அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது)
16. மறுமலர்ச்சித் தந்தை (ஏ. இக்பால்)
17. இளம்பிறை அருள்வாக்கி மலர் (எம். ஏ. றஹ்மான்)
18. மலைமுரசு (க. ப. சிவம்)
19. அருள்வாக்கி ஆண்டு மலர்கள் (தினகரன்—வீரகேசரி)
20. கிண்ணியா இஸ்லாமியக் கலைவிழா மலர்
21. முஸ்லிம் நேசன் (சில பிரதிகள்)

Kandy District Registry Records
Kandy Land Registry Records
St. Paul's College Record Books
Green Book of Ceylon

295027

அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஏ. ஹஸன்

இவர் பேராதனையிற் பிறந்தவர்.
நாடறிந்த எழுத்தாளர்; நல்ல
பேச்சாளர்.

ஆசிரியராகப் பணியைத் தொடங்கிய இவர், இன்று, பேராதனை ஆங்கில ஆசிரியர் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகப் பணியைத் தொடர்கிறார்.

வானொலியிற் பேச்சு, கலைவிமர்சனம் ஆகிய துறையில் ஈடுபட்டுவரும் இவரது அச்சில் வரும் முதல் நூல் இதுவாகும்.

295027